

AMERIKANSKI SLOVENEC

List za slovenski narod v Ameriki in glasilo K. S. K. Jednote.

16. ŠTEVILKA.

JOLIET, ILLINOIS, 22. MARCA 1912.

LETNIK XXI

VSE ZAHTEVE ODKLONJENE.

Po vseh rudnikih trdega in mehkega premoga se prične štrajk dne 1. aprila.

SOČUTJE Z RUDARJI SPOŠNO

Skupaj nad pol milijona premogokopov bode zaštrajkalo.

Cleveland, O., 20. marca. — Brez uspešnega zaključka so bila danes mezdna pogajanja med delodajavci in zastopniki 200,000 unijskih rudarjev v okoliših mehkega premoga po zapadni Pennsylvaniji, Ohiju, Indiani in Illinoisu, ki so se vršila v sverho, da se prepreči daljša ustavitve 'biznesa' po dnevu 1. aprila in tudi morebiten štrajk.

Vsi rudniki mehkega premoga se prejkone zapro s prvim dnem prihodnjega meseca za toliko časa, da se napravi nova delovna in plačilna pogodba. Vsled pomanjkanja plačilne levice v osrednjih državah bodo tudi unijski premogokopi v drugih državah brez podlage za svoje delo in morali bodo zapustiti jame, tako da prizade ne preteči štrajk 350,000 mož.

Rudarske zahteve, predložene danes, so bile:

1.) Povišba za 10c pri tonu premoga v kosih in kopanje vsega premoga na podlagi tonske teže. 2.) Sedem namesto osem ur dela na dan. 3.) Pet ur ob sobotah namesto osem. 4.) Plačevanje vsak teden namesto vsake dva tedna.

Po konferenci, ki se je dogodila do jutri, so unijski uradniki in operatorji naznanili, da se je samo prva rudarska zahteva pretehtovala in se ni glasovalo o njej.

Nasproti rudarskim zahtevam hočejo operatorji plače znižati za 10 odstotkov.

John P. White, predsednik združenih premogokopov ameriških, ki z osmerimi unijskimi uradniki iz vsake četverih naravnost prizadetih držav pritiska z zahtevami, je bil vprašan, ali kaže konferenca na skorajšnjo poravnavo.

"To je bila samo prva praska," je rekel. "Razvidnega ni iz nje ničesar. Očividno pa je, da se rudniki mehkega premoga zapro z dnem 1. aprila, ker ni mogoče doseči sporazuma do tedaj, in če se tudi doseže sporazum, se bo moral predložiti referendum-glasovanju unijskih rudarjev, ali pa se bo morala sklicati rudarska konvencija. Dela ne moremo nadaljevati brez pogodbe. Jutri menda pričnemo razpravljati zahteve drugo za drugo."

J. K. Kolsen iz Terre Haute, Ind., govornik za dvaintrideset operatorjev tukaj, je rekel, da smatraje operatorji ustavitve dela za neizogibno.

Duncan McDonald, zastopajoč 72,000 illinojskih premogokopov, je naznanil konferenci, da bodo illinojski rudarji, ki se plačujejo po dneh, zahtevali povišbo za 20 odstotkov in krajši delavnik.

Številna prizadetih premogokopov država so sledeča: Zapadna Pennsylvanija, 60,000; Ohio, 47,000; Indiana, 24,000; Illinois, 72,000.

Nadalje bi bili spopadeti rudarji v naslednjih državah mehkega premoga: Oklahoma, Missouri, Arkansas in Kansas, 30,000; Iowa, 15,000, in Michigan, 10,000.

V okoliših trdega premoga.

New York, 15. marca. — Zastopniki združenih premogokopov ameriških (United Mine Workers of America) in odbor posestnikov trdopremogovih jam je končal pogajanja danes brez uspeha.

Nocoj pravita obe stranki, da stojita trdno — rudarji za svoje zahteve 20-odstotne povišbe v plačah, pripoznanja unije, krajšega delavnika in drugih dovolitev, operatorji (rudniški posestniki) za triletno obnovo sedanje pogodbe, ki poteče popolnoma 31. marca.

Če se ne doseže sporazum do onege dne, bode 180,000 rudarjev v okoliših trdega premoga v Pennsylvaniji nehale delati, kakor priznavata obe stranki.

Obžalujejo rudarsko stališče.

Operatorjski odbor je sprejel ponovljene zahteve rudarske, podane kot odgovor na odgovor operatorjev, brez druge opazke, nego da obžaluje rudarsko stališče. Po dogoditvi je George F. Baer obvestil predsednika White, da je operatorjski odbor pripravljen na pogajanje z rudarji vsak čas, a da smatra zahteve za nemogoče.

Štrajk ne bo formalno proglašen, je rekel nocoj predsednik White, dokler se izvrševalni odbor ne snide v Clevelandu dne 25. marca. Takrat pride pred odbor tudi izid ali zaključek posvetoovanja med rudarji iz okoliših mehkega premoga in operatorji, ki se ima vršiti v Clevelandu dne 20. marca.

V zahtevah se razlikujejo.

Rudarji iz okoliših mehkega premoga zahtevajo 100odstotno povišbo in operatorji so ponudili izdelanje nove pogodbe v smislu, da se znižajo plače za 10 odstotkov.

V nekem "razglasu na občinstvo", izdanem nocoj, ponavlja odbor antracitnih operatorjev izjavo, da se plače ne morejo povišati, če se obenem ne povišajo cene premoga za občinstvo, česar odbor ne smatra za umestno.

Mitchell podpira zahteve.

Chicago, Ill., 16. marca. — John Mitchell, prejšnji predsednik združenih rudarjev ameriških, ki biva te dni v Chicagu, je rekel, da mu sedanji položaj ni prav natančno znan in da zato ne more ničesar izjaviti glede možnosti štrajka rudarskega v okoliših trdega premoga.

Nikakor se ni dal Mitchell pogovoriti, da bi se izrazil o morebitnem splošnem premogarskem štrajku.

Govori o plačilni lestvici.

"Seveda," je rekel, "obžalujem, da operatorji niso dovolili zahtev rudarskih. Plačilna lestvica je sedaj prav ista, kakor je bila pred desetimi leti, ko jo je štrajkovni odbor določil. Vsakdo priznava, da se je med tem časom žitek zelo podražil."

"Plača za pač vsako drugo vrsto dela se je povišala. Delodajavci so dovolili povišbe skoro vsaki vrsti svojih zaposlenecv, izvzemši zaposlenecv v rudnikih. Antracitni premogovniki so pod oglastjo železnice, in te železnice so dovolile povišbo v plačah svojim zaposlenecv. Nekaterim celo večkrat."

"Premogarji so smeli brez dvoma pričakovati, da se njihove zahteve dovolijo. Mislim celo, da bi bili morali operatorji ponuditi povišbo v plačah prostovoljno, in sedaj vsaj na zahtevo."

Tkalcem zboljšajo plačo.

Boston, Mass., 17. marca. — Poviški plač v znesku nad \$10,000,000 pojdejo v žepu tkalcem Nove Anglije med prihodnjimi dvanajstimi meseci, kakor so precenili večšaki na podlagi sedanjih mezdnih povišb po bombaževih in volnenih tovarnah. Nič manj nego 275,000 zaposlenecv bo deležnih povišbe v plačah z dne 1. aprila, če bodo vse tovarne, ki se še niso pridružile, sledile vodstvu večjih podjetij.

Sodnik ustrelen.

Hillsville, Va., 14. marca. — Krdelo gorskih razbojnikov je prijezdilo iz gorovja, v katerem imajo svoja skrivališča, do sodišča okraja Carroll in umorilo sodnika, ki je sedel na sodniškem stolu, ustrelilo okrognega pravdnika, ki je baš nameraval vršiti svojo službo, in šerifa, ki je blizu vrat stražil nad jetnikom, čegar obsodba se je imela ravno razglasiti. Dejanje je bilo izvršeno v neverjetno kratkem času, v mnogo krajšem času nego je potreben za pripravevanje dogodka.

Floyd Allen, član razbojniške troje, je imel biti obsojen v daljšo kazen, in njegovi prijatelji so prišli, da ga s silo osvobodijo.

Samo eden, sodni pisar, je ostal od dopoludne zbranega sodnega dvora živ. Porotniki, ki so bili navzoči v sodnici, so bili vsi lahko ranjeni. Razbojnik so ušli.

Galantna California.

V Californiji so dobile vse polnoletne ženske aktivno in pasivno volilno pravico. Pred volilno komisijo mora vsak volivec — moški in ženska — povedati svojo starost in vsled tega je bila bojda ženskim volivkam volilna pot s trnjem posuta. Tako vsaj trdijo časniki, da se je tudi najrazboritejša volivka pri tem kislila držala, mnogo žensk pa vsled tega sploh ni prišlo volit. Tedaj je zakonodavni zastop pokazal, da mu vitežstvo nasproti žensktvu ni prazna fraza ter je ženski volilni pravici ugledil pot s tem, da je spremenil dotično določbo in je odslej volivkam treba le priseči, da so polnoletne.

Četverten umor v kaznilnici.

Lincoln, Neb., 14. marca. — Trije kaznjenci državne kaznilnice v Lancasteru, ki se nahaja tri milje južno od mesta, so umorili jetniškega čuvaja James Delahuntyja, pomožnega jetniškega čuvaja Ch. Wagnerja in paznika Heilmanna ter težko ranili paznika Doodyja.

Dotični trije kaznjenci so zapustili kaznilnico skozi glavna vrata in so kmalu izginili očesu zasledujočega jetniškega paznika; hud blizzard je pripomogel k begu zločincev. Vsi trije so bili šele pred kratkim zaradi bančnega ropa pripeljani v kaznilnico za daljši čas. Morley, menda kolovodja ubeglih treh kaznjencev, je preстал v zavezihi kaznilnici države Missouri daljšo kazen zaradi umora.

40 MRTVIH VSLED RAZPOKA V RUDNIKU.

Pri McCurtainu v Oklahomi se je pripetila v sredo usodopolna eksplozija.

ŽRTEV BO MENDA NAD 80.

V Dunmoru, Pa., vsled plinove eksplozije devet oseb usmrčenih.

Fort Smith, Ark., 20. marca. — Štideset premogokopov je bilo danes usmrčenih vsled eksplozije v rudniku št. 2 Sans Bois Coal Co. v McCurtainu, Oklahoma, 37 milj zapadno od tukaj. Upanje na rešitev nadaljnjih sedemintridesetih rudarjev, zajetih in menda zasutih v jami, je dejansko opuščeno. Trinajst delavcev se je rešilo kmalu po eksploziji; več izmed njih je tako hudo poškodovanih, da je dvomiti na njih okrevanju. Strokovnjaki zavezne vlade so pričeli preiskovati usodopolni rudnik, in do 9. ure nocoj so spravili na dan pet trupel in našli nadaljnjih petintrideset.

Eksplozija, čije vzroke še ni dognan, se je pripetila okoli 9. ure dopoldne. Po uradnem poročilu iz urada Fort Smith & Western Railway-družbe, lastnice premogokopov, je delalo katic 100 mož v rudniku za časa nesreče. Osem izmed mož, ki so utekli živi in nepoškodovani, je delalo v mulskem hlevu in se rešilo po poti, določeni za vozove.

Ko so zavezni večšaki dovršili natančno preiskavo, so prišli do prepričanja, da ni nobeden izmed zajetih rudarjev več živ. Naročili so 75 krst iz bližnjega mesta. Župan mesta Fort Smith je izdal oklic, v katerem prosi meščane darov za preostale po žrtvah.

Jadikovanje mater, vdov in otrok po soseski usodnega rudnika je bilo presunljivo.

Scranton, Pa., 20. marca. — V Dunmoru, tu blizu, je bilo danes zarana vsled plinove eksplozije devet oseb usmrčenih in dvoje hudo poškodovanih. Več nego 20 stanovališč blizu kraja nesreče je bilo razdejanih. Nesrečo je povzročilo bržkone usodanje rudnika.

32 žrtev eksplozije.

San Antonio, Tex., 18. marca. — Najmanj dvaintrideset mož je bilo usmrčenih in kosi njihovih trupel so bili razmetani več blokov daleč, ko se je razletela tukaj davi velika lokomotiva v delavnici Southern Pacific-železnice. Delavnica s kovačnico vred je razdejana.

Ponesrečenci so bili stavkokaži. Že več tednov so namreč po železničnih delavnicah zaposleni štrajkolomci, odkar so redni delavci Harrimanovih železničnih prog zaštrajkali.

Eksplozijo je povzročila prejkone brezbriznost katerega izmed usmrčenecv, da je vtil mrzle vode v vroč kotel parovozov. Parovoz je bil velik in še nov ter v delavnici samo za pregled.

Troji parniki se pogreznil.

London, 16. marca. — Poroča se, da je petnajst do petindvajset oseb utonilo danes zarana, ko se je pogreznil v angleškem kanalu na jutrovo v Bombay namenjeni parnik "Oceana" vsled trčenja z nemško ladjo "Pisaqua".

Ceuta, Maroko, 16. marca. — Ribiči poročajo, da se je neki italijanski prekoatlantski parnik razbil ob afriški brežini gibraltarske morske ožine. Mnogo oseb je utonilo, ko so se rešili na čolni prevrnili.

Baltimore, Md., 16. marca. — Parnik "Gloucester" na vožnji iz Bostona v Baltimore je trčil danes skup s škuterjem "Herbert D. Maxwell" s katerim se je pogreznil. Štiri osebe so utonile.

Ribe kot sveče.

Neki list poroča, da so na Alaski ribe, ki jih tamkaj povsod rabijo za razsvetljavo kot pri nas stearinske sveče. Ribjo je treba le posušiti, odstraniti ji glavo in kožo, pa je ribja sveča gotova. Prižge se pri repu. Akoravno gori taka ribja sveča le dobro uro in primeroma dovolj svetlo, je kljub temu zelo ceno sredstvo za razsvetljavo, ker so baje te vrste ribe v rekah na Alaski zelo pogoste. Posebna prednost teh sveč je, da gore tudi na vetru in da jih je le težko mogoče ugasniti. O tem, ako te ribje sveče tudi prijetno diše, poročilo molči.

Admiral Melville umrl.

Philadelphia, Pa., 17. marca. — Podadmiral George Wallace Melville, eden najbolj znanih častnikov zavezne mornarice, je umrl danes po daljši boleznii v svojem domovanju tukaj. Pokojnik je bil priznan večak na polju preiskavanja severnih krajin. Bil je častni doktor petrih vseučilišč. Dosegel je 73 let starosti.

Sodnik za cerkvene poroke.

Milwaukee, Wis., 17. marca. — Ako bi se vse poroke sklepale v cerkvah, bi bilo mnogo manj razporok, je izjavil danes višji sodnik Jos. G. Donnelly od tukajšnjega civilnega sodišča.

"Predvsem bi morali starši dovoliti," je rekel sodnik Donnelly. "Potem bi moral obred izvršiti kak duhovnik v cerkvi vprico tovarišev in tovarišice ženin in neveste. Izmena prstanov in vse druge ginljive podrobnosti, ki spremljajo sprejete svete odgovornosti, vzbujujajo spoštljivost in čut zvestobe zvezi, sklenjeni pred božjim altarjem."

"Nasprotno pa je sklepanje porok pred sodnikom tako prazno in pust, da ne zapuša stalnega vtisa. Čut je krepka zaščita, in ko bi se sklepalo več porok v cerkvah, bi bilo manj razporok."

Vera gine v tej deželi.

Washington, D. C., 16. marca. — Kardinal Gibbons misli, da vera gine v tej deželi.

Tako se je izrazil v pismu, prečitanim danes na tedenskem luncheonu v "Republican Club"-u, h kateremu je bil povabljen, a se je pismeno opravičil. Pismo pravi:

"Bojim se, da moramo vsi priznati v gotovem smislu, da sveta vera gine v tej deželi, kajti dokazov tega vidimo na vseh straneh. Nič ni tako svetega, da ne bi kdo tajil."

"Glede verskih zadev vidimo čimdalje večjo nebriznost. Kateri so vzroki tega?"

"Mislim, da tiči krivda predvsem v pomanjkanju spoštovanja do svetega pisma, v posvetnosti, v umstvu ali zametanju načela zakonite oblasti, v neizmerni ljubezni do denarja, zabave in časti, in končno v našem odgojnim sestavu, po katerem mora biti šolska odgoja neodvisna od vere."

"Ti in drugi premnogi za omembo so po mojih mislih vzroki tolike verške mlačnosti v tej deželi."

Izgred faranov v Clevelandu.

Cleveland, Ohio, 17. marca. — "Oče, odpusti jim, saj ne vejo, kaj delajo." Tako je Rev. J. M. Paulus danes pričel svojo pridigo v katoliški cerkvi sv. Mihaela, ko je bilo trideset upornih faranov izgnanih iz poslopja in osem aretiranih.

Velik del faranov je bil nezadovoljen z novim župnikom Rev. Paulusom. Pred tednom dni je bil glasno moten in zasramovan, ko je poizkušal prečitati pismi od škofa Farrelly in apostolskega delegata v Washingtonu v zagovor njegovega imenovanega župnika.

Danes, ko je policija izgnala nezadovoljne, je Father Paulus prečital pismi. Potem je povedal faranom, da je prišel kot duhovnik ali vojak, pokoren povelju, ko ga je škof določil za to cerkev. Hotel je odstopiti, ali škof Farrelly mu je rekel, da bi bilo to poguba za župnijo.

Vsled grožnje, da se župnišče razdene z dinamitom, je isto zastraženo.

V fari sv. Mihaela je župnikoval svoje dni sedanji milwauski škof Kubelka.

70letnik ima prvega sina.

New York, 16. marca. — Francis F. Gallagher, 1354 Hancock street, Brooklyn, trideset let v pisarni okrajnega klerka, je prisostvoval v nedeljo krstu svojega prvega sina. Mr. Gallagher je 70 let star. Po četrstoletnem vdovstvu se je Gallagher pred več leti oženil v drugič. S svojo drugo ženo ima tri hčerke in sedaj mu je bil krščen tudi sin.

Neprijetna dobrodošlica.

New York, 19. marca. — Trije priseljenci, ki so se pravkar izkrcali in so se nahajali na poti k nekemu stricu v Brooklyn, so bili na nekem samotnem mestu od roparjev obstrljeni in svoje gotovine v znesku \$150 oropani. Dva nesrečna obstrljenca bosta vsled zadobljenih ran prejkone umrla.

Morgan kupuje tempelj.

New York, 19. marca. — J. P. Morgan, ki prežimuje v Egiptu, baje namerava, kupiti slavne razvaline tempelja v Filah in jih prepeljati v Združene Države. Stroški podjetja so poračunjeni na \$8,000,000.

Japonija se čuti razžaljeno.

Tokio, 19. marca. — Grof Hattori, član opozicije v japonski poslanski zbornici, je imel danes znamenit govor o diplomaciji japonski proti Združenim Državam.

Grof Hattori je bičal Dillinghamovo predlogo k priselitvenemu zakonu in je grajal v najostrejših izrazih naznailo japonske vlade o njeni radovoljnosti, udeležiti se panamske razstave. Označil je ta čin kot sramotilen za japonsko čast in korist.

Od strani vlade ni bilo nobenega odgovora, vendar je objubil neki član iste, da se izdela pismen odgovor na interpelacijo.

ANGLEŠKI STAVKI SE BLIŽA KONEC.

Vsled premogarskega štrajka na Angleškem poltretji milijon brezdelcev.

NA VESTFALSKEM SPET DELO

V gorenji Šleziji na Nemškem se pa štrajk razširja.

London, 20. marca. — Malo upanja je, da prodre v parlamentu po vladi predlagani zakon, ki ima z določilom najmanjših plač za premogokope doprinesiti k temu, da se napravi štrajku konec. Jutri se bodo spet posvetovali ministri o položaju. Pristaši vladne stranke še vedno upajo, da predlagani zakon vendar prodre, ko pride do stvarne razprave. In dvoma ni, da premogokopi po vsej deželi komaj čakajo priložnosti, da pojdejo spet na delo.

Zmešnjava na vseh poljih obrtnije v Veliki Britaniji, kjer je sedaj vsled premogarskega štrajka nad poltretji milijon delavcev nezaposlenih, raste do strahčevega obsega. Dočim se delegati rudniških posestnikov in premogokopov posvetojujejo o najmanjši plači, trpe v mnogih krajih žene, otroci in delavci grozno pomanjkanje.

Lakota preti ponekod. V lončarskem okraju Staffordshire, strada vse prebivalstvo. Na tisoče otrok se preživlja o darilih. V tem okraju je na štrajku 20,000 premogokopov in vsled tega je bilo izključenih od dela tudi 60,000 lončarjev, poleg mnogostevilnih drugih delavcev, ki so navezani na javno dobrodelnost.

London, 21. marca. — V ponedeljek bo premogarski štrajk menda končan in prične se spet z delom po vsej Veliki Britaniji.

Štrajk na Nemškem.

Berlin, 20. marca. — Poravnava premogarskega štrajka na Vestfalskem se je zaključila na žalost krvavo. Na premogovišču pri Hagenu so se spopadli štrajkarji s stavkokaži. V boju sta bili dve osebi usmrčeni in tretja je bila smrtno ranjena.

Tudi po rudnikih ob reki Saar se je spet pričelo z delom, ampak v gorenji Šleziji se štrajk razširja.

Poizkus umoriti Emanuela.

Rim, 14. marca. — Mladosten anarhist, Antonio d'Alba, ki trdi, da je delal iz lastnega nagona in da ne pripada nobeni anarhiški družbi, je poizkušal umoriti italijanskega kralja Viktorja Emanuela. Niti kralj, niti kraljica, ki se je peljala ob strani kraljevi v zaprti kočiji, nista bila ranjena, ali neki častnik kraljevske telesne straže, major Langas, je bil ranjen na glavi in je padel s svojega konja. Trije strelci so bili sproženi proti kralju, ki se je nahajal na vožnji v panteon povodom obelice rojstva svojega očeta Humberta, ki je bil umorjen leta 1900.

Pred in za vozom kraljevske dvojice je jahal oddelek oklopnikov. Ko se je pomikal sprevod po Via Lata, so bili sproženi iz množice trije strelci. Jezdci za vozom so se pognali takoj naprej, a njihov vodja se je zgrudil s konja. Ranjeni častnik je bil prenesen na stran, dočim so oklopniki obdali voz, v katerem sta kralj in kraljica mirno in nepremično sedela. Med tem je množica pritisnila na zavratnega napadalca in ga poizkušala linčati. Bil je strašno pobit, a končno po stražnikih odveden v zapor.

Kraljevska dvojica je potem nadaljevala svojo pot v panteon in bila hrupno pozdravljena po zbranih množicah. Pred kraljevsko palačo se je zbralo do 250,000 možkih, ženskih in otrok, ki so glasno vzklikali: "Živio kralji!"

Napadalec Antonio d'Alba je 21 let star zidar in neodvisen anarhist.

Na povratku v domovino.

Chicago, Ill., 19. marca. — Brezprimerno število izomencev, ki so bivali dalje časa v Združenih Državah, se vrača v domovino iz Chicaga.

Povpraševanje po voznih listkih narasla v zapadnih agaturah in parobrodarstvene proge imajo zasedene skoro vse parnike za več tednov naprej.

"Naval je nenavaden v tem letnem času," je snoči rekel F. G. Whiting, poslovodja zapadnega departamenta Cunard linije. "Toliko voznih listkov se zahteva, da jih oskrbeti ne moremo. Naval pripisujem delavskim homatijam in drugim neprilikam."

Poslovodja rusko-ameriške črte in poslovodja skandinavsko-ameriške proge sta potrdila Whitingovo izjavo.

Manchester, N. H., 19. marca. — Povodom obiska predsednika Tafta se je doglno, da se živahno zanima za razvoj štrajka rudarjev v okoliših trdega premoga in da sicer še ni poizkušal posredovati, pač pa je v zvezi z obema strankama in da bo v četrtek v Beli hiši sprejel Johna Mitchella.

Pozor, Slovenci v Ely!

Ely, Minnesota, 19. marca 1912. — Kedo "rona" za sodnika v Ely? Anton Kočvar: poznamo ga vsi, saj je tudi zadosti velik, in ravno tako sposoben za ta urad kakor sedanji. Ker je pa on naš rojak, je naša narodna dolžnost, da vsi skupaj za njega volimo dne drugega aprila. Ta urad je nekaj častnega, torej bi bilo nam v ponos in čast, če bi bil naš rojak izvoljen. Njega si je izbral en klub druge narodnosti in naš slovenski, torej je odvisno od nas, če bode izvoljen. Za župana kandidira g. Michael Veincierl. Slovenci ga poznamo vsi, ker je navadno zmeraj med nami, posebno v večjih družčinah. Boljšega za letos nimamo na županskem tiketu.

Za aldermane ronajo sledeči Slovenci: G. Matija Moravec Jr. za drugi precinkt, gg. Štefan Banovec in Pavel Bukovec pa na tretjem precinktu.

Za mestnega blaginika bode kakor se kaže huda borba. Dosedaj sta ronala en čas samo dva za ta urad, namreč George L. Brozich in John Harri. Sedaj se je pa oglašil še tretji Jack Serafin, kateri bode skušal prodreti na vsak način ostala dva.

Upati je, da bodejo naši slovenski volivci oddajali le slovenskim kandidatom svoje glasove. Kateri je pa tako daleč garjev, da bi iz kljubovanja ne hotel na volišče, se zna z njim tudi drugače postopati. — Iz Camp Streets.

Rudarska vest iz Minn.

Aurora, Minn. — Rudarji ponekod delajo zdaj le po 8 ur na dan, a plačo imajo isto, kakor prej na deset ur. Pri nas pa je štrajk, ker delavci zahtevajo deset minut krajši šiht, a kapitalisti in srednjeveški grajskači so raje zaprli rudnik. Čakajmo izid. Bogl!—Prija-telj.

Slovenski kandidat v Waukeganu.

Waukegan, Ill., 20. marca. — V soboto se so vršile prvotne volitve za občinski svet v Waukeganu. Tudi Slovenci so zastopani, ker g. John Kukar, znan rojak, je imenovan kandidatom za pom. supervizorja na dem. tiketu. Če se zavedamo, bo izvoljen. — J.

Podjeten rojak.

Pueblo, Colo., 18. marca. — Peter Dolinar, 24 let star "Austrian", ki živi pod h. št. 1231 Taylor street, želi prehoditi razdaljo katic 1,600 milj od tukaj do San Francisca, če mu kdo ponudi možno, za katero bi se hoja izplačala. Dolinar trdi, da lahko prehodi 50 milj na dan. Mladenič je "Austrian" (Tako nas psujejo Slovence. Op. st.) s štiri čevlje dolgim korakom. Pueblo namerava zapustiti v dveh tednih na svoji poti do pacifiške brežine.

"Naš Gospodar"

se imenuje mesečnik, čegar prva št. je izšla dne 15. marca t. l. v Chicagi z raznovrstno vsebino na 32. straneh. Novi list izdajata Naš Gospodar Pub. Co. Stane \$1.00 na leto. Ime uredniškovo ni povedano, a se glasi menda Fr. Kerže. Zato novi list pozdravljamo.

Jolietske novice.

— Mesnica tvrdke J. & A. Pasdertz na Broadway je bila spet predelana, zato je zdaj še bolj prostrana. Tudi ima polno zalogo grocerije. Sploh je ta prodajalna vzor tudi glede reda in čistoče.

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Joliet, Ill., 20. marca. — Prihodno nedeljo bo prva obletnica smrti Rev. F. S. Sustersiča, ustanovitelja naše farske sv. Jožefa, sestanovnika K. S. K. J. in mnogoletnega urednika Am. Sl. V petek 24. marca lanskega leta dopoldne ob poldevetih smo bili prešli prežalostno brzojavko, ki se je glasila: "Ljubljana, 24. marca 1911 — Father Sustersič umrl davi. Skof. Stariha." Tužno so zabneli zvonovi naše cerkve in raznesli žalno vest po vsem mestu. In po vseh hišah naše naselbine so dobri ljudje plakali. Žalovanje je bilo splošno... Od tedaj je preteklo leto dni, in Father Sustersič še živi v naših hvaležnih sreih. Slava njegovega spomina!

— Stiriidesetna pobožnost sv. Rešnjega Telesa v naši cerkvi sv. Jožefa je prišla v nedeljo zvečer in zaključila snoči, na praznik sv. Jožefa, kar najslavesneje ob ogromni udeležbi, tako da je bila največja slovenska cerkev v Ameriki napolnjena do zadnjega kotička in so morali mnogi udeleženci stati zunaj vrat. Našemu g. župniku, Rev. Johnu Kranjcu, so pri tej slovesnosti pomagali poleg domačega g. kaplana, Rev. Jos. Pollaka, še naslednji č. g. g. Rev. F. X. Bajec iz St. Paula, Minn.; Rev. A. Moder iz Springfielda, Ill.; Rev. Fr. Podgoršek iz White, Ind.; Rev. Jos. F. Stukel iz Bradley, Ill.; hrvatski župnik iz Chicago; Rev. Olszewski, polski župnik jolietski, in dva č. o. o. franciška tujakinja nemške fars sv. Janeza Krst. Krasnji so bili cerkveni govori. Nebroj vernikov je pristopilo k mizi Gospodovi.

— G. Frank Zadel, 103½ Indiana st., je bil srečen oče dveh sinčkov. Drugi je bil krščen predzadnjo nedeljo na ime Ferdinand Matija. Botrovala sta g. John in ga. Helena Česnik. Čestitamo! — Zadnje poročilo o botrinji pri g. Josipu Grčar popravljamo v toliko, da je ga. Franciška Josip Sitar samo nadomestila pravo botrico, g. J. Grčarja sestro iz St. Paula.

— Drugo nedeljo, dne 31. marca, bosta v Sternovi dvorani predavala slavna Hrvata brata Mirko in Stevo Seljan o svojem potovanju in raziskovanju v Afriki in Južni Ameriki, kakor smo že naznanili na kratko zadnjič. Predavanje bo v hrvatskem jeziku, tojre umljivo tudi vsem Slovincem, za tojre se vabijo k predavanju tudi vsi naši rojaki. Čas in vstopnino naznanimo prihodnjič. — Brata Mirko in Stevo Seljan se nahajata na svojem znanstvenem potovanju že od leta 1899., ko sta se iz Karlovca napotila v Trst ter od tam odplula v Aleksandrijo, v Afriko. Iz tega mesta sta se napotila v Sudan, kjer so ju pa prijeli za ogleduha ter ju poslali nazaj v Port Said. Po črnem morju sta se odplula v Jibuti ter preko samarske pustoljine dospela v mesto Adis Abbeba, Abesinija. Abesinski kralj Menelik ju je poslal južno od Abesinije z nalogo, da odkrijejo ondoto neznano deželo okrog Rudolf jezera. Tam sta kraljevala tri leta, tekoma katerega časa sta imela mnogo krvavih bitk z ondoto, nima divjimi ljudmi. Pečala sta se tudi z lovom in ustreli mnogo levov in slonov. Za njuno neustrašeno in znamenito delo ju je kralj Menelik počastil s priimkom Viscondes de Turgana. Obaroval ju je tudi z raznimi dragocenostmi. — Leta 1902. sta se napotila nazaj v Evropo, katero sta prepotovala od konca do kraja. Nato sta se podala v Južno Ameriko v Columbia, potem v Bolivijo do Grand Water Falls Guaira, ter se preko Guaira vrnila v Argentino. Od tam čez gorovje v Valparaiso, v mesto, katero je bilo leta 1906. radi močnega potresa in velikega požara popolnoma uničeno. Nad 10,000 prebivalcev je našlo smrt v tej veliki katastrofi, mnogo izmed žrtve je bilo tudi Slovanov. Iz Valparaiso po morju v Venezuelo ter po reki Amazon zopet nazaj v Chile, Peru, Ecuador, Columbia, Panama, Nicaragua, južno Mehiko, San Francisco, Sacramento in Los Angeles. — Na svojem potovanju sta brata Seljan nabrala mnogo etnografskih in geografskih predmetov v vrednosti nad \$150,000, katere sta poslala v narodni muzej v Zagreb. — In na svojem potovanju križem Združenih Držav prideta svetovno znana brata Seljan tudi v Joliet, kjer nam priredita dne 31. marca imenito predavanje, v katerem nam bosta z besedami in slikami natančno razložila in pojasnila svoje znamenito potovanje. Kaj takega še nismo imeli v Jolietu, in zato se udeležiti predavanja gotovo vsak Slovan in posebno še vsak Jugoslovani — s ponosom na slavna jugoslovanska preiskovalca divjih dežel.

— Spomlad se pričinja danes popoldne ob 5. uri 29 minut, radi prestopnega leta en dan prej nego po navadi. Pa pričinja se spomlad brez "milih sapic" in brez "ptičjega petja v zraku". Mrzel severnik je pripihal čez noč in nam razpršil spomladanske sanje, v katere nas je zazibal včeraj sv. Jožef. Še dobro, da se je tekoma zadnjih dni stajal sneg, sicer bi danes ob prihodu spomladi še bolj zmrzovali. Toplomer kaže pod ničlo.

— Ilođstotno povišbo v plačah je dovolila trdka Sweet, Orr & Co. svojim zaposlenim in zaposlenkam, med katerimi je nad dvajset slovenskih deklet. Kakor znano, ima omenjena

trdka tovarno za izdelovanje delavske vrhnje oprave, hlače, pluzen in predpasnikov. Povišba plač zadobi veljavo z dnem 1. aprila t. l.

Brockway, Minn., 12. marca. — Slavno uredništvo Am. Sl.! Minulo nedeljo nam je bil bran enoletni račun cerkveni. Letnih dohodkov bilo je čez dvatisoč dolarjev. Dolga na cerkvi bilo je plačanega \$300 (tristo dolarjev), ostaja ga še šeststo. Naredila se je okoli pokopališča železna ograja s pomočjo cerkvenih društev, ki je stala \$400. Župnišče je mnogo popravljeno, tako da je gospod župnik prav ponesen na nas, ker ne obeti več te hude zime.

Nek dobrotnik iz neke druge fars je daroval naši cerkvi nekaj reči vrednih \$140, med katerimi je tudi zlat obhajilnik, za kar se mu cela župnija iskreno zahvaljuje!

Torej v veselje nam povedano, da imamo še malo dolga na naši lepi cerkvi. Združeni v bratovski ljubezni zavoljo Boga pod vodstvom č. g. župnika upamo kmalu tudi tega poravnati.

Krstov v minulemu letu bilo je 13, pogrebi 4, poroka ena. Sv. misijon je tudi tukaj obrodil bogate sadove, kar nam pričajo lahko sv. obhajila, katerih je bilo samo od tedaj več kakor pred v treh ali štirih letih.

Naša mlekarica, kakor se sliši, je prodana. Ravno danes, se vršijo občinske volitve.

J. Pogljajen.

Conemaugh, Pa., 18. marca. — Cenjeno uredništvo Am. Slovenca! Kakor vidim na ovitku ljubljene mi lista A. S., mi je z dnem 15. marca potekla naročnina in jo je treba ponoviti. Zatorej Vam pošiljam \$1, da me bode zopet eno leto obiskoval ljubljani prijatelj Am. Slovenec, kateri naj bi obiskoval vsako slovensko hišo, ker bi se marsikaterim priljubil, kakor se je meni in ker je tudi prepreden za vsacega katoliškega kristjana.

Naj omenim še nekoliko tujakinja delavske razmere. Z delom se, kakor povsod, tudi tukaj ne morem pohvaliti, ker se uže eno leto v tujakinjih premogokopih dela samo 4—5 dni na teden in je še vedno dosti brezposelnih delavcev.

Pozdrav vsem bralcem in bralkam Am. Slovenca, listu pa mnogo naročnikov.

Mihael Stopar, Box 446.

East Helena, Mont., 12. marca. — Sl. uredništvo! Prosim, natisnite teh mojih par skromnih vrstic v nam priljubljenem listu Amer. Slovincu.

S ponosom moram poročati, da tudi mi tujakinj Slovinci ne spimo, ampak se zmirno po malo gibljivo bomo v enem ali drugem oziru.

Tu smo obhajali sv. misijon od 25. febr. pa do 4. marca t. l., katerega je vodil č. g. misijonar Mihael Gatlin, ki misijonari sedaj po Združenih Državah. Gori omenjeni duhovnik je rodom Dalmatince, ali govori tako izvrstno, da ga je lahko razumeti, kajti to so pokazali njegovi govori, katere je imel in ki so privabili toliko naroda, posebno zvečer, da je tujakinja prostorna cerkev bila polna poslušalcev, ki so poslušali njegove misijonske pridige. Jako nam je na srce polagal dve najdražji svetinji: sv. katoliško vero in mili slovenski jezik. Ganljivo bilo je tudi čuti slovensko in hrvatsko peje, posebno litanije Matere Božje, ki so se pele v slovenskem jeziku. Stori je dosti med nami v teku 8 dni in ko je čas sv. misijona šel proti sklepu, mu srce ni dalo miru drugače kakor da zapusti poseben spomin: in ta spomin je, da se je ustanovilo društvo Srca Jezusovega.

Predno končam moj dopis, kličem vsem Slovincem: Veselo alelujo! Tebi, A. S., pa mnogo uspeha.

John Sasek.

Ely, Minn., 17. marca. — Tukaj se je začelo z dnem 11. marca neko namišljeno osemurno delo v rudnikih. In Bog se usmilil, kakšno je to osemurno delo! Vsakega človeka, kateri ima količnik razuma v svoji glavi, nehoti prime sveta jeza. In v sedanjem času, ko mislimo, da smo na vrhuncu kulturne dobe, v sedanjem času se postopa z ubogimi delavci slabše kot z živino. Živina ima mir pri svojem obedovalnem času, a ta ubogi delavec nima časa svojega kosila povziti kakor se spodobi, temveč ga kruti tiranski psi izrenene ob njegovega kosila, nekateri spotoma v jamo povziva svojo kosilo. Ali bodete dolgo še trpeti te palice tiranstva, vi delavci? Smilijo se mi v srce, da si ne zadene enako tiranstvo mene. Še več bi pisal, ali vsled razburjenja ne morem. Ostanjam vaš udani

Novi naročnik.

Ely, Minn., 18. marca. — Tukajšnji Slovenski P. Klub je imel dne 17. marca svoje zborovanje. Udeležba je bila obilna, in zanimanje za istega je postalo veliko. Veliko govornikov je navduševalo navzočega občinstvo, da je za nas velika potreba, da se združujemo v Slov. P. Klubu, potem katerega marsikaj dosežemo, kar ne bi nikakor mogli brez istega. Edino kar je potrebno, je da se klub vzdržuje vedno njegova tičočega se programa, ali iste poti, katero si je začrtal sedaj. Na volivnem tiketu so za letošnjo volitve, katere se vrši dne 2. aprila, sledeči

Slovinci: G. George L. Brozich za blagajnika (treasurer); g. Anton Kočev za sodnika (special judge). Nadaljnji kandidati sledijo.

Društvo sv. Jožefa št. 112 se prihodno nedeljo, dne 24. marca udeleži skupno sv. maše. Isti se naj točno zberejo v navadne prostore ob 8. uri zj, da pravočasno odkorakamo k sv. maši.

Rojaku Frank Pešlu so včeraj krstili hčerkico za Amalijo. — Tudi Jožefu Sprajcerju je te dni darežljiva štorljka podarila krepko hčerkico. Naše čestitke!

Eveleth, Minn., 17. marca. — Slavno uredništvo A. S., sprejmi nekaj vrstic v svoje predale iz naše slovenske naselbine, čeravno mi neki "resnicoljub" v tujakinj okolič svetuje, da bi mi bolj pristojalo prijeti v roke kramp ali lopato, kakor pa pero, ali svinčnik. Pa tisto dvojje imam čez teden zadosti, in prostem času mi pa pero bolj pristojajo, pa tudi v šole me sili še, da bi bil bolj izobražen, saj dobro bi bilo zame in — zanj, ker izobrazbe človeku ni dovolj nikoli, premano pa zmiraj. Pa tisto glej, če boš bolj potikal roke v ošinjak, bolj boš opikan od os, ker imajo strupeno želo. Zatorej k peresu!

Dne 9. t. m. smo zaslišali glas: "V pondeljek na dan 1. t. m. pričnemo delati 8 urno delo!" Z velikim veseljem smo sprejeli to naredbo. Pa kako smo bili razočarani, ko naš silijo delati na 9 ur: ob 8. uri imamo več biti v rudniku, ob 12. uri še na "placu", ob 1. uri zopet vže na svojem mestu; zvečer ob petih iti pa šele ven, še takrat v strahu, da ne bi ene minute pred prišel k vzpenjači, ker tujakinj mogoče ne imajo delavce skoro za sužnje, samo še biča manjka, da še ne poje po hrbtu tujakinjega rudarja, drugo je ravno isto kakor je bilo ob tistem času sužnje, kakor se bere v kakšni stari knjigi. Res, za delavca ni nikakih postav.

Dne 15. t. m. je neki italijanski zlikovec napadel višjega nadzornika od Sprice-rudnika. Trikrat je nanj streljal, s tretjim strelom ga je zadel v ramo. Upanje je, da okreva.

Tetka Zima se tudi poslavlja od nas, saj hudo ni po nji nikomur, ker to zimo je vso paro odprla, kar jo je imela v zalogi. Zatorej tetka Zima, sproti potovanje v Sibirijo in tam pritiskaj še bolj kot si nas.

K sklepu voščim vsem naročnikom tega lista vesele velikonočne praznike.

Avugst Gregorič.

Forest City, Wayne Co., Pa., 11. marca. — Cenjeno uredništvo, prosim, da natisnete teh par vrstic v predale nam tako koristnega lista. Res se mi je malo zakasnilo s plačilom za leto 1912, ne zamerite, ker sem pozabil vaš naslov, ker jaz sem le gledal in bral v predalih vašega lista, kako se imajo farmarji po Združenih Državah, zato ker sem jaz tudi naseljen v zgornji omenjenem county. Pa sva v celem okraju samo dva Slovinci, je več Polakov, Slovakov in drugih narodov, kateri so bolj vajeni mrzlih krajev, ker tukaj imamo bolj malo poletja, je večidel le zima in jesen, spomlad gre pa kar nekako mimo nas, da ne vemo, kaj pride in odide. Zima že traja od oktobra tako mrzla, da skoraj prijatelj prijatelja ne more ogovoriti, ker od mraza ustnice skupaj zamrznejo. Kravni potreba v hlevu ni privezati, zlijemo na vsako škaf vode bolj počasi in tako zmrzne, da žival stoji medtem mirno do gorkoga časa, potem se same odpro. Pogledat ne vabim sedaj nobenega, ker je ravno sedaj začelo solnce svetiti ter nam naznanja gorkejšje čase. Sedaj pa pozdrav vsem bralcem tega lista, vam pa veliko novih naročnikov in predplačnikov in pri lagam naročnino za leto 1912 in 1913.

Gašper Ravnikar, Box 501.

Indianapolis, Ind., 16. marca. — Naši slovenski narodnjaki so ustanovili te dni pevsko društvo "Planinski raj". Upati je obilo uspeha in napredka, kajti kakor vidimo, so se združili najbolj vztrajni naprednjaki. Kličemo jim: živeli!

Pri družini vobče znanega in čislane gostilničarja g. Louis Fona se je oglašila štorljka ter je pustila že druge čvrste dečka. Rojaku čestitamo!

Vsa tujakinja zabavna društva in klubi se dobro vadijo in pripravljajo k velikemu koncertu dne 13. aprila. Upamo, da bodemo videli vedno več umetnosti naših korenjakov. Le naprej!

V našem mestu se jako borijo v političnem strankarstvu. Te dni smo imeli volitev republikancev, kajti tukaj so jako razcepljeni. Kako bo izšlo, nam še ni znano, najbrže bode večina na Teddyjev strani. Po starem koptu!

Kakor vedno pri vsakih volitvah, se najbolj obračajo strankarji na delavstvo, ker tam dobijo vedno največjo moč. Koliko mu bodo pa oni koristili v teh slabih razmerah? Kakor po navadi — nič!

Poročevalec.

Kansas City, Kans., 10. marca. — Slav. uredništvo Am. Slov.! Prosim, blagovolite natisniti ta moj skromni dopis v vaš ljubljani list Am. Slov. Ker se že dolgo časa nisem nič oglašila, hočem nekoliko naznaniti rojaku kom po širni Ameriki, kako se imamo tujakinj Slovinci in Slovence.

Zimo imamo strašno hudo, letos je dosti snega. Ravnokar misli vzeti slovo ta črni umazan sneg, pa zopet pa de bolj, da ga olepša; mislim, da se bo znal in vzel slovo, da ga ne bo več letos.

Tudi letošnji predpust je bil dokaj

žalosten. Ne vem, kaj mislijo naši fantje in dekleta. Zadnjič sem kar slišala pesem: Ti nesrečni kralj Herodež — ti si tega vsega kriv — tebe b'jo dekleta klela — študirale svoj ledik stan.

Kar se pa tiče na društvenem polju, dobro napredujemo. Kakor se je že večkrat omenilo, imamo Slovinci razna društva, spadajoča pod našo milo slovensko mater K. S. K. Jednoto, katera je marsikateri siroti obrisala solze in pomagala iz bede. Torej drage rojakinje po širni Ameriki, prosim, pristopajte k društvom, katera spadajo pod K. S. K. Jednoto, kajti ne vemo ure ne dneva, ko nas pograbi smrt in pokosi, ne vpraša staro ali mlado, ona je neizprosna.

Tužnim srcem naznanjam rojaku kom po širnem svetu, da smo spremile k zadnjemu počitku našega dr. sv. Veronike št. 115 sestro Katarino Glavinč. Pokojna je bila bolna samo en dan in je kot prva umrla od našega društva; naše društvo je že ustanovljeno pet let in sedaj je bil prvi slučaj smrti. Pokojna je bila rojena v Predgradu, pošta Stari trg pri Kočevju. Bivala je že dalj časa v Ameriki. Prišla je v Ameriko še dekle in je služila v Brooklyn, N. Y.; potem je šla v Michigan, tam se je omožila z gosp. Tomažem Glavinč; in nazadnje sta prišla v Kansas City in sta bila tukaj 6 let, kot dobra člana društev. Posebno ona je bila dobra duša, imela je usmiljeno srce za uboge sirote. Pogreba se je udeležilo polno število članic in jo spremilo kot prvo umrlo sestro k počitku. Tudi zapuščila se poleg žalujočega soproga sestro Margareti Preblich in njeni hčeri Marijo in Katarino. Tem potom izrekam ostalemu soprogu in zlahti naše sožalje, a pokojni bodi lahka tuja zemljica!

H koncu mojega dopisa omenim še, da se dokaj rada oglašja botra štorljka po naši naselbini, v nekatero hišo kaj rada zahaja, tam po Fairy streetu jo vidijo kar vsaki dan. Tudi na 5th st. se je oglašila pri gosp. in gospe Matiji in Katarini Stublar in jima pustila čvrsto deklico, kateri kličem: kolikor kapljice, toliko let Bog ti daj na svet živeti!

Ker sem se že spozabila kakor vsaka ženska, ker ne ve kdaj nehati z besedo, pa končam in pozdravljam rojake in rojakinje po širni Ameriki, posebno Katarino Kostelec in njene brate Baričeve iz Deskeve vasi. A tebi, vrli mi list Am. Slov., pa želim, da bi romal v vsako slovensko hišo in da bi dočkal svoje stotletice.

Mary Guštin, roj. Majerle.

Kansas City, Kansas, 11. marca. — Cenjeno uredništvo A. S., Joliet, Ill., S tem dopisom hočem naznaniti rojaku kom po širni Ameriki in tudi v stari domovini, da nas je obiskal precej debel beli mož v mesecu marcu, kar ni navadno za Kansas, tega ne pomnijo in vedno še naprej pada; če bo tako dolgo, ne vemo, kaj bo; in nekateri pravijo, da si moremo misliti, da za snegom bomo dobili povodenj, in če bo tako stalo dolgo, bo gotovo tudi povodenj.

Tudi moram omeniti glede dela. Tujakinj klavnice delajo vsake vrste. Po nekaterih mestih delajo le toliko, da si služijo vsakdanji kruh. Zunanje delo je prenehalo zato, ker je sneg in ni moč se okreniti ne sem ne tje.

Kar se pa tiče društvenih razmer, nimam nič kaj novega omeniti. Le toliko bodem omenil, da tujakinjne žensko društvo sv. Veronike je popustilo na polovico vstopnine. Zdej se morete Slovence združiti in pristopiti k temu društvu, kajti je zdej lažja priložnost vsaki Slovenki in tudi ponos, da pripada kakemu društvu. In tudi obenem so dobrodelna dela, podpirati sirote in vdove in boleznij in v smrti. To društvo bo staro kmalu pet let in te dni je izgubilo eno članico po imenu Katarino Glavinč, katera ni bolehalo dolgo. Torej tukaj imate zgled: nikarte odmakati zlati čas in ponudbo, katero vam je dalo gori omenjeno društvo. To društvo pripada K. S. K. J. in tudi lepo napreduje, torej upam, da bo še bolj. S tem pa zaključujem svoj dopis.

Pozdravljam vse člane in članice K. S. K. Jednote. In tebi, ljubi list, veliko sreče.

Peter J. Pozve.

Kellogg, Idaho, 13. marca. — Cenjeno A. S.! Prosim, sprejmi ta skromni dopis v svoje predale, ker se nikoli nič ne čuje iz tega rudarskega distrikt. Veselega nimam kaj poročati, pač pa žalostno.

Dne 9. marca je tukaj ubilo v Bunker Hill rudniku rojaka Valentina Oblak, star 30 let. Ponesrečeni je padel iz takozvane vzpenjače, ko se je vozil k obedu. Vzpenjača (skip) je šla s poti ali s treke, in je ponesrečenec vrgel 700 čevljev v globčino, kjer je seveda obležal. Ranjki je bil doma, mislim, iz Gorenjskega in je bival tukaj skoro pet let. Bil je dober katoličan in priljubljen med rojaki, saj to je pričal njegov pogreb. Vsi Slovinci in Hrvatje so se udeležili pogreba v torek 12. marca ob dveh popoldan. Pogreb se je začel od pogrebniškega zavoda do katoliške cerkve sv. Remigija v Wardner in potem na pokopališče. Malo nas je bilo, ali smo vsi izkazali čast ranjeniku. Ranjki je pripadal društvu sv. Roka N. H. Zajednice v Oglesby, Ill. Zapuščila ženo v blagoslovljenem stanu in dva nedorasla otroka, in brata v Waukeganu, Ill. Franka. Bodi mu zemljica lahka in naj v miru počiva!

Druzihih novic nimam, kakor vreme nam precej nagaja z burjo, saj mame je kakor oven, kateri se zmiraj zaleta sem pa tja, pa mislim, da bo tudi mar-

ca konec enkrat letos, potem bo prišla ljuba spomlad, katero ima vsaki rad. Sedaj pa, gosp. urednik, boste že morda godrnjali in rekli: "Kaj zmirom čenča od burje in zime!", pa ne zamerite — dokler je zima, je zima, pa — that's all.

Sedaj voščim A. S. veselo alelujo in mnogo predplačnikov. Naročnik.

Moon Run, Pa., 13. marca. — Prosim, g. urednik, malo prostora v našem cenjenem listu A. S. Tukaj vam pošiljam \$1.00 za naročnino, ker je 5. marca pretekla.

Z delom gre še dosti dobro, ali delo ure ne dobi. Mraz še tudi neče iti od nas, ne vem, če misli počakati kar druge zime.

Tukaj je smrt obiskala našega rojaka Antona Vehar. Vzela mu je ženo, komaj 22 let staro in mu je zapustila dva otroka, eden je star tri leta, eden pa eno in pol. Ona je bila članica J. S. K. J. V soboto 9. t. m. smo jo spremili k večnemu počitku. N. v. m. p.!

Prosim, g. urednik, denite moj dopis v list, ne pa v koš; če je pa zelo grčav, ga pa malo obtešajte, pa ne smete zameriti, ker jaz sem bolj sposoben za pik in lopato kot pa za pero. Pozdrav vsem bralcem tega lista!

John Lušnik.

New York, 12. marca. — Gospod urednik: —

"...Morda Vam mož, ki prihaja iz podnožja "nemških" Alp čez silni ocean s prosečim srcem k Vam, ni ptuj? Razumete Vi, ki živite v deželi, kjer se cedi med in mleko, važnost in pomen narodne naše pesmi? Morda Vam src vječ ne ogreva ljubezen sladka do domaćije svoje, morda... A mi, ki smo ostali v zemlji naših pradedov, moramo bdeti nad sovragom — Slovanom, ki hoče podjarmiti nemške pokrajine avstrijske. Nemška naša zemlja je v pogibelji, Slovan širi svoja krila in moč njegova raste.

"Pred 3. leti sem javnosti predlagal: Tisoč bogatih Nemcev naj položi na žrtvenik domovine po 2000 kron in dva milijona kron bo strahovito orožje proti slovenskim navalom. Denar je prišel in bližamo se tretjemu milijonu. Ob sovražnih mejah smo zidali 70 ljudskih šol, katere vse so prenapolnjene in denar nam poide skoro. Manjka nam še 120,000 kron, in ker je bolj narodov avstrijskih prikipe do vrhunca, moram vstrajati do konca in ako nam pomagata do zmage, je bodočnost v Avstriji naša. Pomagajte bratje, domovina pričakuje od svojih sinov, da je ne pozabite! Domovina, domaća vaša grud Vas bo blagoslovila za plemenita Vaša dela, jaz pa Vam bom zapel pesem, veselo pesem iz — nemških Alp. — — —"

Ta klic iz Avstrije je poslal te dni ameriškim nemškemu življu pesnik Peter Rosegger.

In mi, Slovinci? Pred par leti smo ustanovili podružnico sv. Cirila in Metoda v New Yorku in sledile so ji mnoge. In vendar se opaža zopet nekaka stagnacija med nami, oziroma v naših delih. Porodi se nova dobra misel, plamen zaplapola mogočno in kmalu zopet — vgasne. Taki smo! Morda se ipak predručimo. Upajmo! Jednote se bližajo druga drugi in kdo ve, če ne napoči skoro dan, ko bomo ameriški Slovinci zbudili se v okrilju mogočene ene Jednote in takrat se nam odpre doba zlata, rodila bo slovensko hranilnico in posojilnico, rodila bo vseslovenski dom in šolo, in ako takrat priplava klic iz naše slovenske domovine za pomoč, milijonarka slovenska Jednota bo lahko — veliko dušna...

Pa pomlad prihaja in z njo upi, nade...

Postni čas je, čas kesanja in pokore. In ako v tem času še dežuje in je ne bo zastrto s črnosivimi oblaki, lega mrak na dušo in duševna potrtost se človeka polašča, pa takih je mnogo, duševno potrtih.

En vzgled samo! Peljala se je mlada mamica po nadulčni železnici in misli so ji hitele k odsotnemu dragemu možu. Daleč je on in v mislih mu je pisala prisrčano pismo. V rokah je tiščala "transfer ticket" in menjaje "karo" zagleda ob vogalu poštno škrinjico in zamišljena kakor je bila, vrže transfer ticket mesto pisma vanjo.

Zabav sedaj ni. Ako so večeri predolgi, se pohiti v moving pictures za 10c, ker so opere in drame predaleč, predolge in — predrage. Presenetila pa me je neke pobožnosti naših slovenskih deklet. Dela ti pozno v noč, medle jej zaspanosti trudne oči in vendar odmolijo rožni venec predno za spe. Kako je to lepo!

Zanemela so grla in slovenska pesem počiva v uptownu in Ridgewoodu. Tu pa za pesem časa sploh ni bilo, "Vor in Nachbarket", "Abschieds-abende" odhajajočemu slavnemu in zaslužnemu možu so bili na dnevnem redu.

Nan dan odhoda bo vsa slovenska kolonija na nogah, tisoč Slovinci in Slovencev bo korakalo z zastavami, na čelu naš greaternewyorsk starosta g. J. R. s., procesija mladih sneznobelo oblenih deklic bo posipala s pomladnim cvetjem pot Njemu, godba bo igrala spredaj in zadej, tam na kolo-dvoru pa izročit vitka zlatolasa mladenka sopek rož in medaljo zlato Njemu Edinemu. Urnebesni klici, burni "živio" bodo sprejeli Njega tja do zapada...

Mlad črnopoln in slok mladenič, vročega srca in sanjavih oči bo mahal za njim s kadičnico in vonj bajnih in razkošnih indijskih dišav se bo vil okrog nesmrtno učene glave Odhajajočemu

... Duh moj pa Mu udari na vedro Njegovo čelo pečat nesmrtnosti...

Naš dnevnik izide isti dan v slavnostni izdaji s sliko Njegovo na prvi strani, okrašeno s slovensko trobojnico in na junaških Njegovih prsih bo nedolžno in sramežljivo gledala v svet zaslužena kolajna.

Drugi dan pa posvete Njemu, vse uradništvo bo praznovalo Njegov odhod... in peresa bodo za 24 ur počivala...

A v album Njemu:

Med brati sej ljubezen, slogo, zavisti ne poznaj! Kot tak le mož, za dom, nebo pridobil boš si mnogo! — Spominja naj na to Te: Moj šopek "rož"...

Čujte, g. urednik, kako je naše ljudstvo duhovito! Prepirla sta se dva in dokazovala drug drugemu svojo učnost. In prvi vpraša nasprotnika: "Koliko časa si hodil v šolo?"

"Šest let," se odreže vprašani ponosno.

"Jaz pa samo 6 minut, če sem tekel v šolo!" in nasmejale se mu je v obraz prvi. — Nemec bi temu rekel "Aufsitzer"—ali dober je, ker je zdrav ločilen.

Naš znani aviatik g. P. Mertel ima na 813 John St., W. Hoboken, N. J., svoje podjetje. Želeti bi bilo, da ga kot pasarja podpira z naročili naša slovenska duhovščina diljem Amerike.

V uptownu nimamo več slovenske gostilne. Gospa F. Fabjan ni prodala gostilne, preselila se je na deveto ulico št. 436 v downtownu, kjer so Slovinci številnejši. V bližini na 104 E. 7 St. ima sicer štaj. Slovenec g. Ivan Lončarič tudi gostilno, pa škode menda ne bo nikjer, Slovinci radi podpirajo in posejajo domaća podjetja in le tako je prav in hvalevredno.

V Brooklynu sta te dni odprla saloon brata gg. Frank in Peter Vogrič in slednjemu pristašu A. S. naše čestitke in iskrene želje, da bi bilo obilo uspeha.

In moj Jacob Baue, ki mi je nekdanj pomagal pri "zidanju" Domovine z besedo in dejanjem, je tudi šel med "bosse". Svojo trgovino ima na 268 Knickerbocker Ave. v Brooklynu že dve leti in čestitam mu.

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

— V Ameriko z ljubljanskega južnega kolodvora se je odpeljalo dne 21. februarja 8 Hrvatov in 14 Macedoncev; dne 23. febr. 16 Slovencev, 13 Hrvatov in 85 Macedoncev; dne 25. febr. 50 Črnogorcev in 200 Macedoncev. Iz Amerike se je vrnilo dne 23. febr. 8 Slovencev in 10 Hrvatov; dne 25. febr. 40 Turkov.

— Konzul Schwegel bolan. Ljubljanski "Slovenec" z dne 28. febr. poroča: Naš odlični rojak in rodoljub konzul Ivan Schwegel je na Bavarskem nevarno zbolel za legarijem. Njegov položaj je bil tako nevaran, da so ga že prevideli. K sreči se je potem položaj zboljšal in po zadnjih poročilih je bolnik že izven nevarnosti. — Iz sreča želimo, da vrli rodoljub kmalu popolnoma okreva.

— Mirovna sodišča. Vsled sklepa deželnega zbora kranjskega se uvedejo mirovna sodišča tudi na Kranjskem. Vsaka občina si izvoli svoje mirovno sodišče.

— Ljubljanska kreditna banka je sklenila zvišati akcijski kapital na 16 milijonov kron. Za ravnatelja banke je imenovan dosedanj podtajnik v finančnem ministrstvu dr. Vladimir Perot.

— Belokranjska železnica in nemške skomine. "Deutsch-Oesterreichische Eisenbahnerliga" je poslala nemškemu poslanecem memorandum, v katerem zahteva, da naj nemški politični krogi skrbijo, da naj se na Belokranjski železnici nastavlja tudi nemški uradniki, ker obstaja nevarnost, da se vsled hujšajočega dela lige jugoslovanskih železničarjev ta proga popolnoma slovenizira.

— Oddaja belokranjske železnice. Zadnjič smo poročali, katerim trdkam se je oddala gradnja. Popusti so deloma precej znatni. Prvi in drugi stavbeni kos je dobila trdka dr. Samohrd iz Brna, ki je popustila od proračunene svote 2,012,338 — 6 odstotkov; tretji in četrti (tunel) trdka Biedermann iz Inomosta proti popustu 11,2 odst. od svote 5,067,854, in peti, šesti in sedmi kos (od Petrove vasi do Metlike) trdka Lončarič proti doplačilu 3,6 odstotkov, oziroma 4 in 4,8 odst. na proračuneno svoto 2,326,396 K. Cela zgradba se je oddala za državo tako ugodno, da se napram proračunu 9,400,000 K prihrani blizu 600,000 K.

— Zboljšanje pivskih travnikov in pašnikov. Da se omogoči neovirani odtok Pivke v zgornjem delu, je kupil deželni odbor mlin in žag gosp. Jurca za 9000 K na račun stavbnega zaklada za regulacijo Pivke. Jez se bo odstranil in s tem bo znatno pomagano za osušitev sedaj zamočvirjenih travnikov.

— Cestni zakon, ki ga je sklenil kranjski dež. zbor, je cesar potrdil.

— Za Ljubljano. Dunaj, 26. febr.: Deželni glavar dr. Šusteršič je dospel semkaj in je tukaj započel akcijo za zmanjšanje prispevka ljubljanske občine za državno policijo. Posredoval je danes v tej zadevi pri ministrskem predsedniku grofu Stuerghku, notranjemu ministru baronu Heindolu, finančnemu ministru Zaleskiju in sekčnemu načelniku baronu Engelnju. — Dobil je obljubo, da vlada ne bo neodjenljiva. V isti zadevi je danes posredoval tudi župan dr. Tavcar pri grofu Stuerghku in bar. Heindolu. Jutri gre tudi deputacija ljubljanskega mesta k finanč. ministru Zaleskiju in sekčnemu načelniku baronu Engelnju.

— Ljubljansko deželno gledališče menda prevzame mesto Ljubljana v last in uporabo. Vrše se še tozadevna pogajanja. Mesto ponuja deželi za gledališče 100,000 K.

— Iz Motnika. Dne 18. februarja so mladenič našega izobraževalnega društva dobro igrali tridejanko "Občinski tepček". Seveda je bilo smeha prav za pustno nedeljo. Snujemo tudi "Orla". Morda vzleti že pred veliko nočjo.

— Smrtna kosa. V Zatičini je umrl Andrej Pakj, star 78 let, zadnji sin slavnega ruskega vojaka Pakja. — Na Viču je umrl dne 6. marca mladi gospodar Francišek Samotorčan za sušico. — V Trzinu na Gorenjskem je umrl tovarniški blaginjak Alojzij Bortotti. — V Ljubljani so umrli: Antonija Jerič, likarica, 66 let stara; Terezija Cepin, kočarjeva vdova, 64; Marijana Gaber, kočarica, 44; Anton Svetlin, plin. sluga, 41; Elizabeta Krašner, zasebnica, 93; T. Hudeček, urar, 54; Marija Miklič, mestna uboga, 70; Marija Smerečnik, postrežnica, 57; Marija Pirc, cestarjeva žena, 38; Magdalena Bajde, kuharica, 37; Ivan Peterkovič, tov. delavec, 45; Ivan Grum, delavec, 64; Marija Bernard, občinski ubožec, 30; Fr. Stražar, bivši žimničar, 35; Fran Podjed, žagarski pomočnik, 41.

— Nagla smrt. L. 1881 v Spodnji Šiški rojeni in tjejak pristojni Fran Jesih je prišel 28. febr. ponoči na dvorišče št. 24 Radeckega ceste v Ljubljani, kjer se je zgrudil in umrl. Ko so domači začutili stokanje in šli gle-

dat, kaj je, je bil Jesih že mrtev. Na lice mesta došla policijska komisija je dognala, da je Jesiha zadela zaradi preprečeno zavžigeta alkohola srčna kap.

— Žrtev alkohola. Leta 1850 v Podgorici pri Ljubljani rojeni samski dninar Valentin Marčun je bil že dlje časa zaposlen pri Ivanu Zupančiču, da je kopal v jami blizu bolnišnice za silo pesek. Mož je bil hud alkoholik in je naposled sklenil si pretrgati nit življenja. Pravil je, da se zabosti ne upa, istotako ne obesi, pač pa se bode končal z alkoholom. In res, dne 23. febr. je kupil pol litra špirta ter na Pokopališki cesti vsega izpil, vsled česar je obležal pred hišo števil. 19. Ko ga je hišnik opazil, ga je spravil v barako v navedeni jami, kjer je pozneje umrl. Na lice mesta poklicana policija je konstatovala, da je Marčuna zadela vsled preobilo zavžigeta alkohola srčna kap.

— Nočni napad. Dne 19. avgusta minulega leta zvečer je šlo več fantov iz Gor. Besnice vasovat v Sp. Besnico, med njimi tudi fanta Jožef Papler ter France Pogačnik. Fantje so slučajno naleteli na drugo gručo gornje-besniških fantov, med katerimi so bili Janez Kalan, posestnice sin, Alojzij Udir in Janez Sušnik, ki so sedeli ob cesti in peli. Ko sta se obe gručici opazile, začelo se je z izzivanjem in kričanjem, dokler se niste obe skupini sprijeli. Janez Kalan je bil oborožen s kladivom. Na vprašanje tovarišev, zakaj se je tako oborožil, je rekel, da zato, ker se lumpov boji. Ko so se naskočili, je naenkrat fant Jožef Papler omahnil in omenil, da je eno dobro dobil po glavi. Ta usodepolni udarec mu je zadal obdolženec Janez Kalan, ki se zagovarja, da ga je udaril v silobranu, ker je hotel varovati svojega brata Franceta Kalana proti nasprotnikovemu napadu. Sicer obdolženec taj, da bi ga bil s kladivom udaril, temveč trdi, da je vrgel kladivo proč ter pobral na tleh kol, s katerim mu je zadal usodepolni udarec. Dognalo se je pa, da je Janez Kalan že spocetka mislil na boj in se zanj tudi pripravil s tako nevarnim orožjem. Pa tudi zdravniki-zvedenci so oddali svoje mnenje ter izjavili, da je bil Papler udarjen s kladivom po glavi. Udarec je bil tako silen, da je Paplerju bila strta leva stran lobanje. Papler se je zdravil od 30. avgusta 1911 v Ljublj. deželni bolnici, kjer je bil tudi operiran. A ta operacija se zdravnikom ni posrečila, vsled česar je Papler dne 30. novembra 1911 v bolnišnici umrl. Obtoženi je bil obsojen na tri leta težke poostrene ječe.

— Ljubezni bratranec. V Spodnjem Kašlju je Ivan Dovč svojega 21 let starega bratranca Andreja Dovča s polenom udaril po glavi. Andreja Dovča, ki je močno poškodovan, so prepeljali v dež. bolnico.

— V hipni blaznosti je Josip Sajović, posestnik v Visokem, svojo ženo Ivano Sajović pretepel. Vrgel jo je ob tla ter jo v život osuval in tako težko poškodoval, zlasti na levi roki, da je morala v bolnišnici iskati zdravniške pomoči.

— Tatinska hišina. Helena Gliche, 22letna, sedaj posestnica na Riglu, ima zelo dolge prste. Kradla je povsod, kamor je prišla. Služila je kot hišina v Opatiji, tudi tam je vzela sosluzkinji do 50 K vrednosti. Priplela se je k svojemu očetu v Poljane in mu odnela nad 100 K vrednosti. V vasi Rigel kakor tudi v bližnjih vaseh kradla je kot sraka in tako si nabrala za več sto kron blaga. Ker je omenjena zelo predrzna in večkrat kaznovana in se je bati, da bi smuknila čez lužo, jo je orožništvo prišlo in oddalo v hišo pokore.

— Roparji v Litiji. Dne 21. febr. zjutraj po 6. uri, ko je odšel g. Beranič, gostilničar v Litiji v Oblakovi hiši, na delo v tovarno in je ostala sama gospa Beraničeva še v postelji, sta udrila dva lopova v spalnico. Medtem ko je eden z revolverjem v roki grozil, da jo ustrelji, če se ne oglasi, ji je drugi usta s cunjjo zamašil in roke povezal; potem sta s silo odprla predal miznice in pobrala ves denar 425 K, 335 K v bankovcih in listnici in v skledici za 80 K drugega denarja. Roparja sta potem odšla in zunaj na dvorišču iz skledice denar izpraznila in skledo ondi pustila. Gospa je ostala povezana precej časa, dokler ni prišla služkinja iz zgornjih prostorov in jo rešila. Seveda se je stvar nemudoma naznanila orožništvu, pa lopova sta medtem že davno lahko pobežnila po gozdu.

— Zloglasen tat aretiran pri biljardu. Anton Nifergal, 23 l. star, pristojen v Novo mesto, že mnogokrat kaznovan, je po končani kazni deželne sodnije v Ljubljani dne 30. januarja t. l. bil od turgih in manjših krajihih dostop v boljše kroge. Tako je prišel tudi v Višnjo-goro in zelo elegantno nastopal v boljših gostilnah. Od tu je izginil — vzel pa je s seboj gostilničarju Josipu Skufci 160 K. Vse žandarmerijske poizvedbe so bile zaman — ni ga bilo. Dne 21. febr. pa zopet pride na svitlo in se pokaže kot tak v hotelu "Stadt Triest"

z Kočevju, v katerem se je pustil grofovski streči. Ogledal si je sobe in tudi poprašal kuharico, pri kateri si je naročeval boljša jedila, kaki so v Kočevju zaslužki. Drugi dan si je premenil stanovanje in odšel k "Schleimerju". Še to noč, okoli 9. ure, posetil je kuharico sobo in z železom odprl omaro ter ji ukradel 310 K. Ko odide obkradenka k počitku, pogleda, kakor po stari navadi, po mošnjičku — a tega ni bilo. Takoj je naznanila tatvino stražništvu, ki je še tisto noč zasledilo uzmoviča Nifergala v najboljši družbi z biljardno palico v rokah. Ko je Nifergal zagledal znanega stražnika, hotel se mu je izmuzniti, a roka pravice ga je zagrabila in odpelja na varno. Kavarar je takoj po aretaciji našel za vezniimi vrati v zavrtiku 304 K 6 v. in Nifergal je priznal, da je to ukradeni denar.

— Tatinski agent. Edvard Pogačnik, pristojen v Kropo, trgovski potnik, že predkaznovan, je prišel dne 23. decembra 1911 v Cvetničev hotel v Hrastju pri St. Petru. Med tem, ko se je mislil neopaženega, je snel iz stene dežnik in ročno torbo, ki je bila last nekega iz Reke došlega Vincencija Ribiča, in se odstranil. To tatvino je opazil tamošnji hotelski sluga, ki je naznanil zadevo orožniku. Tat je bil prijet v bližini Postojne, ukradene reči so mu bile odvzete in vrnjene lastniku. Pogačnik, ki tatvine ne taj, je bil obsojen na 13. mesece ječe.

— Pokvarjeno dekle. Ivana Završnik, 23 let stara hči posestnika iz Vižmarjev, je skozi in skozi pokvarjeno dekle. Komaj iz zavora radi tatvine izpuščena, vrnila se je domov. A tu se ji ni ljubilo delati, pač pa je doma vzela nekaj kokošij, katere je prodala. Nato je bila odsotna za par dni od doma, na kar se je vrnila. Tisti večer jo je oče karal, zakaj si ne poišče službe. To je Ivana Završnik tako pogrelo, da je pričela groziti, da bo domačijo zažgala. Ni čuda, da je taka grožnja domače vznemirila. In res so domači opazili okoli 9. ure zvečer, da se je pod streho nekaj zasvetilo. Brž so hoteli gori in opazili, da je obdolženka nekaj z nogami po slami teptala. Obdolženka prizna v polnem obsegu svoje dejanje ter pravi, da ni nameravala zažgati, marveč le pripraviti domače v strah, ker z njo grdo ravnavajo. Ta zagovor se je zdel tudi sodišču verjeten, ker je imela dovolj časa svojo grožnjo izvršiti, kar pa ni storila. Sodišče je obdolženko obsodilo na 13 mesecev težke ječe.

ŠTAJARSKO

— Deželno učiteljske in "Sprach-rein". Mariborsko deželno žensko učiteljske je sodelovalo pri 25letnici nemškega Sprachvereina. Ta Sprachverein je ono društvo, katerega predsedniku, mariborskemu podžupanu dr. Maljju je nemško-nacionalni pisatelj Hans Bartsch napisal v spominskih knjigo besede, da si morajo Nemci s silo priboriti prsto pot do Adrije. Dež. učiteljske, ki ga vzdržujejo tudi Slovenci, mora seveda sodelovati pri društvu, kojega namen naj bi bil po Bartschovih besedah uničenje slovenstva. Kdor te logike ne razume, je udarjen s slepoto.

— Bučevci. Dne 26. febr. smo imeli pri nas zares žalosten popoldne. Ob dveh popoldne je začelo goreti na gospodarskem posloppu posestnika Al. Kosi. V kratkem času je požar vpepil gospodarska poslopja že imenovanega Kosija, potem vdove Kolmanič, Fr. Štiblerja in Slane. Na lice mesta je prihitelo takoj osem požarnih bramb, ki so obvarovale hiše. Zažgal je desetletni fantek Al. Vrbanič. Škoda je velika. Zavarovani so bili za manjše svote. Že pred osmimi leti jih je zadela enaka nesreča.

— Smrtna kosa. V Rušah je umrla gdč. Micika Novakova v 22. letu svoje starosti. — V Poljanah je umrla ga. Malči Drofenik, soproga trgovčeva, sestra gostilničarke v Narodnem domu v Mariboru. — V mariborski bolnišnici je umrla 63letna Marija Bah, previzkarija iz Drenskega rebra, fara Pilstanj, nekdanja veleposestnica. — V Celju je na pustno nedeljo zadela kap gostilničarko Kos. — V Trotkovi je umrl dne 5. marca c. kr. orožniški postajovodja Mihael Senekovič; zapuščila vdovo in dvoje otrok.

— Župnik J. Wolf umrl. Dne 26. febr. je umrl č. g. Janez Wolf, umirovljeni kamniški župnik. Rajnik je bil rojen v Mariboru dne 26. februarja 1859 in v mašnika posvečen dne 16. julija 1882. Služboval je na sledečih župnijah: kot kaplan v Žetlah, Lučah, Gornjemgradu, pri Sv. Stefanu, pri Sv. Juriju ob južni železnici in v Pišecah, kjer je bil tudi provizor. Kot župnik je bil v Zabukovju in osem let v Kamnici, kjer je dne 1. maja 1909 stopil v pokoj in se preselil v Maribor.

— Samoumor. V Ljutomeru so dne 25. febr. našli obešenega na jelši tik nemškega kopalšča črevljarja in paznika kopalšča Kosanica. Žalosten konce nekdanjega dobrega obrtnika po neizmernem užitju "ptušjice".

— Zastrupljeni otroci. Kakor se iz Celja poroča, so našli trije od pet do deset let stari otroci Franc, Karel in Marija gostilničarja Woellerja v bližini Celja v hlevu škatlo, katera je bila napolnjena z mišnico. Otroci so precej mišnice snedli. Dva sta takoj v strašnih bolečinah umrla, tretji pa, upajo, da bo okrevl.

— Pretep s smrtnim izidom. Po Andrejevem sejmu so prišli v Rogat-

cu v neki gostilni skupaj kmečki fantje Stefan in Blaž Kitak z posestnikoma Jurjem in Simonom Potočnikom. Prepri, ki je med njimi nastal v gostilni, so nadaljevali tudi na potu proti domu ter se pri tem tudi stekli. V pretepu sta bila težko ranjena z noži posestnika Jurij in Simon Potočnik. Neka lahka rana, ki jo je dobil Jurij Potočnik, se je razvila v težko in je udarila na možgane, vsled česar je Potočnik umrl. Ker se ni moglo dognati, od katere strani je Potočnik dobil smrtno rano, sta se imela oba Kitaka zagovarjati samo zaradi težke telesne poškodbe. Celjsko okrožno sodišče je obsodilo Stefanu Kitaku na 18 mesecev ječe, njegovega brata Blaža Kitaka pa na 2 leti težke ječe.

— Pet let ječe. Iz Celja poročajo: Terezija Pesarič iz Šmarske okolice je bila obsojena pred porotnim sodiščem na 5 let težke ječe zaradi tega, ker je skušala s sekiro ubiti svojega moža, da bi mogla živeti z nekim kmečkim fantom iz Roginje gore.

— Ženska zgorela. V Ivanjševih pri Radgoni je zgorela hiša in v njej ena ženska. Vsi domači so bili pri mlinu, kjer so delali olje. Pri hiši je ostala le ena ženska, ki je med tem pekla kruh. Ko pa se je ozrla vun, je prestrašena opazila, da hiša gori. Naglo je začela hišo prazniti in reševati blago. Ko je bila hiša že vsa v ognju, je še smuknila v gorečo hišo še nekaj rešit, a je ni več bilo iz goreče hiše.

— Ponesrečen rudar. V Trbovljah se je nevarno ponesrečil rudar Jože Lapornik. Zadel ga je premog v jami pri delu.

KOROŠKO.

— Iz Lipe nad Vrbo. Za župana v občini Lipi nad Vrbo je bil izvoljen slovenski trgovec Zdravko Falle; tudi prva dva občinska svetovalca sta Slovenca. V krajni šolski svet je izvoljen samo en Slovenec, pač pa so v šolski svet za občine Vernberk, Vrbo in Dvor izvoljeni iz lipške občine slovenski možje. Tako smemo biti z občinskimi volitvami prav zadovoljni. Pokazali smo, da je tik Vrbskega jezera še krepke slovenski živelj, ki ga tudi eks-župnik Česky, ki je imel v Lipi gostilno, ni pridobil za nemško-nacionalno politiko; nasprotno, Slovenci so vstali in se sijajno držali pri drugi volitvi.

— Dve slovenski ljudski šoli. Po dolgoletnem boju je vendar zmagała občina St. Danijel v pliberskem okraju s svojo zahtevo po slovenski ljudski šoli. Z Veliko nočjo se uvede v ljudski šoli v St. Danijelu in Strojini slovensčina kot izključni učni jezik.

— Samoumor. Na Dunaju se je ustrelil v nekem hotelu poročnik celovškega artiljerijskega polka Knapp. Vzrok samoumora, — če se sploh sme imenovati samoumor — je ženska. Ko je Knappov tovariš slišal strel v sobi, je prihitel v sobo in našel tam gledališno igralko v. Weltern, ki je bila lansk leto članica celovškega gledališča. Imela je v roki revolver in prosila došlega poročnika, naj ji da krogelj, ker v revolverju ni bilo nobene več. Kakor se čuje, so gdč. v. Weltern že prišli. Ob veliki udeležbi se je vršil 26. febr. v Celovcu pogreb častnika.

PRIMORSKO.

— Žalosten povratek v domovino. S parnikom "Austro-Americane" "Oceania" se je pripeljalo dne 5. marca v Trst 8 blaznih. Vseh osem je zblaznelo med vožnjo iz Amerike v Evropo.

— Podržavljenje italijanskih srednjih šol v Trstu. Tržaški župan je dobil od namestnika naznanilo, da hoče država poddržati vse italijanske srednje šole. Najprej hoče poddržati mestno realko, ki bo prešla že pričetkom prihodnjega šolskega leta v državne roke. V italijanskih krogih vlada vsled tega splošno ogorčenje ter govore, da hoče vlada to storiti samo za to, da ustanovi slovenske paralele.

— Truplo samomorilca 51 dni v vodnjaku. V vodnjaku posestnika Frana Košute pri Sv. Križu pri Trstu je začela v zadnjem času voda silno smrdeti in je imela jako neprijeten okus. Na tozadevno je dala zdravstvena oblast vodnjak preiskati. Pri preiskavi so potegnili iz vodnjaka že zelo nagnito truplo 26letnega posestnikovega sina Al. Bizinca, katerega so pogrešali že od Novega leta. Pri njem so našli denar, prstane in njegove listine. Iz tega dejstva sklepajo, da Bizinc ni bil ubit, marveč da je skočil bržkone sam v vodnjak, razun če ne gre tu za kako maščevanje. Truplo je ležalo v vodnjaku približno 51 dni. Vodnjak so zaprli.

— Smrtna kosa. V Tolminu je preminul gospod Oskar Presel, bivši pravnik. — V Podmelcu je umrla gdč. Justina Kokošar, poštarjeva hči. — V Gorici je umrl g. Ivan Mozetič, star 54 let. — Istotam sta umrla g. Mihael Leban, lastnik kavarne "Dogana", in gdč. Ana Paternoli, 19letna hči znane-ga knjigarja na Travniku.

— Za vzdrževanje goriškega otroškega vrta Družbe sv. Cirila in Metoda je zapustila v Gorici umrla gospa Josipina Reineohl roj Suhadolnik okoli 12,000 K. Gospa je bila rojena Ljubljankanka.

— Umrla je v Gorici baronica Ada Loehneysen. Pred kratkim je določila

200,000 K v prid zapuščenim otrokom v Gorici. Baronica je bila velika dobrotnica revnih.

— Samoumor. V Velikem Repnu pri Opčinah se je obesil 36 letni fant Ivan Milič. Vzrok: Neredno življenje!

HRVATSKO.

— Demonstracije v Zagrebu so še vedno na dnevnem redu. Ravno tako v Dalmaciji in Bosni. Protesten shod se je vršil 27. febr. tudi v Splitu. Po shodu so se vršile demonstracije. Demonstranti so zažgali veliko mažarsko zastavo. Zastavonoša in pet drugih oseb je aretiranih. — Mažarsko zastavo so zažgali tudi v Kaštelih v Dalmaciji, kjer so bile istotako demonstracije za neodvisnost Hrvaške. — V Osijeku so naenkrat po večerni predstavi v gledališču izbruhnile protimažarske demonstracije. Mnogi so se mirno razšla na poziv policije. — K demonstracijam v Mostaru se poroča, da je bila tam med drugimi aretirana tudi neka gosposdična Simun. Mnogi so se je naavalila pred zapore in izsilila, da so jo morali izpustiti. Srbi so se demonstracij vzdržali. Demonstranti 4 do 5 tisoč po številu, so v znak mržnje do Ogrske zažgali velikansko mažarsko zastavo.

— Kaznovane demonstrantke. Ker so učenke osmega razreda gospodinske šole demonstrirale proti banu, jih je hotela voditeljica zavoda prisiliti, da bi šle prosit bana odpuščanja. Učenke so pa ostale solidarne in to odločno odklonile. Vsled tega je bil cel razred kaznovan na 16 ur karcerja.

— Proti ogrskim parnikom. V Kaštelu so Hrvati izgnali iz luke mažarski parnik "Brasso".

— Umrl je v Požegi Franjo Ciraki, dolgoletni mestni župan in pisatelj ter pesnik.

Garnsey, Wood & Lennon

Advokati.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

AVSTRO-AMERIKANSKA ČRTA

Najpripravnější in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate. Regularna vožnja med New Yorkom Trstom in Reko.

Brzi poštni in novi parobrodni na dv. vijaka:

MARTHA WASHINGTON, LAURA, ALICE, ARGENTINA, IN OCEANIA.

KAISER FRANZ JOSEF I. "maiden voyage" iz New Yorka Druge nove parobrode kateri čerjo vo ziti 19 mil na uro se gradijo.

Parniki odplujejo iz New Yorka ob sredah ob 1. popoldan in Trsta ob sobotah ob 2. popoldan proti New Yorku Vsi parniki imajo breztični brozav električno razsvetljava in so modern urejeni. Hrana je domača. Mornari in lečniki govore Slovensko in Hrv. vaško.

Za nadaljne informacije, cene in vozne listke obrnite se na naše zastopnike ali pa na:

PHLEPS BROS. & CO. General Agents 2 Washington St., New York

Pojdite ali pišite po pravo zdravilo v pravi prostor in to je

The A. W. Flexer Drug Co.

LEKARNARJI.

Cor. Bluff and Exchange Street

JOLIET, ILL.

Mi izpolnimo naročila vseh zdravnikov

na pravi način.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kalifornijsko vino, dobro žganje in tržim najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog.

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway, JOLIET, ILL.

KADAR STE V MESTU

ste vabljeni, da se greste okrepčati s čušo okusne pijače in jedi v salun in restavracijo

L BAR CAFE

Postrežbo izborna — prav po domače, 403 N. Chicago vogal Cass Sts.JOLIET

GEO. MIKAN

MODERNA GOSTILNA

Pri meni je največ zabave in in najboljše postrežba.

N. W. telefon 1251.

202 Ruby St. JOLIET, ILL.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najboljše postreženi. Fino pivo, najboljše vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

POZOR, ROJAKI!

Moderno gostilno

National Buffet

katerej bodem točil najboljše porterjevo pivo, izvrstno žganje, domače rino in prodajal dišeče smodke.

Prodajam premog.

ANTON T. TERDICH,

203 Ruby St. Joliet, Ill.

N. W. Phone 825

Joliet, Ill.

AntonKirinčič

Cor. Columbia in Chicago Sts.

JOLIET, ILL.

Gostilničar

Točimo izvrstno pivo, katero izdeluje slavnostna Joliet Citizens Bre-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list v Ameriki ter glasilo K. S. K. Jednote.

Urednik.....Rev. John Kranjec
Chicago Phone 2899.
813 N. Scott St. Joliet, Ill.

Izdaja ga vsaki petek
SLOVENSKO-AM. TISKOVNA DRUŽBA.
Inkorp. 1. 1899.

v lastnem domu 1006 N. Chicago St.
Joliet, Illinois.

Predsednik.....Anton Nemanich
Tajnik.....William Grahek
Blagajnik.....John Grahek

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina za Združene države \$1.00
na leto; za Evropo \$2.00.
Plačuje se vnaprej.

Dopisi in denarne pošiljke naj se
pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznani
POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.
Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
Established 1891.

The first, largest and the only Slovenian Catholic Newspaper in America. The Official Organ of the G. C. Slovenian Catholic Union.

Published Fridays by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Prva in edina slovenska unjska tiskarna.

CERKVENI KOLEDAR.

24. marca Nedelja Marije. Dev. 7 žal.
25. " Ponedeljek Oznanje Mar. D.
26. " Torek Emanuel, muč.
27. " Sreda Ruperts, bis.
28. " Četrtek Siksto.
29. " Petek Eustazo.
30. " Sobota Kvirino.

NAUK ZA TIHO NEDELJO.

Celo človeštvo je sicer ena sama družina in posamezni udje te velike družine bi se morali ljubiti in podpirati med seboj. Gospod Jezus Kristus sam je z besedo in zgledom učil, da moramo ljubiti vse ljudi. Kako lepo in prijetno bi bilo na svetu, ko bi se resnično tudi vsi ljubili med seboj! Zato bog ga pa ni človeka, ki bi bil brez sovražnikov. Sam Gospod Jezus Kristus je imel, akoravno je povsod le dobrote delil, mnogo očitnih in še več skrivnih sovražnikov. Današnji evangelij nam pripoveduje, kako se je pričkal Gospod se svojimi sovražniki v templju, kako so se ti spozabili tako daleč, da so ga imenovali obsedenega in kako so ga celo hoteli kamenati. To bi bili oni tudi storili, ko bi se jim Zveličar ne bil skril.

Akoravno vsemogočen, se on ne maščuje, marveč skriva se pred njimi. Na križu pa, ko je s žebri pribit visel na sramotnem lesu, tedaj se noče več skriti, marveč stori še več, on moli za svoje sovražnike. Kaj pa mi, ali posnemamo krotkega Zveličarja, ki odpušča in moli za svoje sovražnike? Oh, le premnogokrat tega ne storimo, marveč hočemo in iščemo priložnosti, da bi se nad svojim sovražnikom znosili, da bi se nad njim maščevali. Ali je maščevanje res tako častno?

Nihče ne zahteva od nas, da bi mirno prenašali storjeno nam krivico. Ako nas je kdo oškodoval na blagu, premoženju, dobrem imenu, smemo si pravice iskati pri gosposki. Zato imamo postave in sodnike. Ko bi tega ne bilo, bi sploh nehala pravica in pravičnost na svetu. To kar nam vera prepoveduje je le to, da nam ona brani gojiti sovraštvo v svojem srcu in da nam ona prepoveduje vsako maščevanje. Maščevanje je in ostane nekaj sramotnega in grdega; nasprotno pa je častno za človeka, ako svojemu sovražniku iz srca odpusti. Ko bi bilo vsakemu dovoljeno maščevati se, zakaj pa bi bile potem postave, sodnje in javne kaznilnice? Osebnost maščevanje mora obsojati splošno, človeško pravo. "Živini je lastno," piše neki paganski modrijan, "da išče kako bo vzpet opogrizla ogriznjena in kako bo vrnila hudo s hudim." Žival sledi v tem oziru svojemu nagonu. Človek je pa več kakor žival, on mora krotiti nižji svoj nagon, krotiti mora tudi željo po maščevanju.

Nič si ne moremo misliti bolj vzvišenega, kakor je odpuščanje razžaljenih in krivice. Kraljem je lastno odpušča-

ti krivice. Ali ni to torej nekaj kraljevega? Pa kaj pravim kraljevega? Ali ne odpušča tudi Bog nam vsem? Njemu storjene krivice in razžaljenja? Zato pa smelo trdim, da nikdar nisimo Bogu bolj podobni, kakor takrat, ko svojim razžaljivcem iz srca odpuščamo.

"Jaz ne morem mirno prenašati storjenih mi krivic," — tako pravi marsikdo — "ako bi to storil, bi me imel svet za človeka brez poguma, za pravega slabika." To je večinoma samo izgovor. Prvič išče maščevalni človek le prepogostokrat skrivnih, stranskih potoj k maščevanju, o katerem svet sploh nič ne izve. Takega človeka ne vodijo tedaj ozir na druge ljudi, marveč lastna jeza in sovraštvo. Drugič si pa dajmo odgovor, jeli res sramotno in nizkotno odpuščati? Vprašajmo najpoprej modrijane in sicer ne krščanskih marveč paganskih. Modrijan Zoro, imenuje maščevanje slabost; Sin imenuje odpuščanje velikodušnost. Pensik Juvenal imenuje željo po maščevanju znamenje nizkotnega in slabotnega duha. In prav ima! Kaj je ložje maščevati se, ali pa premagati lastno strast jeze in maščevalnosti in odpuščati iz srca svojemu razžaljivcu? Tomaž Kempčan piše: "Velik boj je premagovanje samega sebe in ako se nam to posreči, je to slavna zmaga."

Res težko je sprideti naši naravi odpovedati se maščevalnosti, toda ako to storimo, leže blagodejen mir v naše srce. Nasprotno pa, ako gojimo maščevalnost, ne najdemo nikdar in nikjer miru. Vedno je razburjena naša domišljija in želja po maščevanju nas moti pri naših opravilih po dnevu in nam jemlje spanje po noči. Pogledimo Savla, komaj čuje ljudstvo hvaliti Davida in že ni več miren in že mu njegova ljubosumnost ne da več pokoja.

Pa vzemimo, da prežre glas vesti in da se maščuje, ali boš mar potem miren? Ne in stokrat ne! Potem se oglasi črv tvoje vesti in ta te bo glodal in kljuval po dnevi in po noči. Zakaj naj bi se torej preganjali, kakor se preganjajo divje zveri mej seboj? Zakaj naj bi se v ljubezni in potrpežljivosti eden drugega ne prenašali in zakaj naj bi si iz srca ne odpuščali? Ako imaš, dragi bravec, sovraštvo v svojem srcu, iztiraj iz njega to divjo zver, ako hočeš vredno prejeti v velikonočnem času sv. zakramente, ako hočeš obhajati res srečno velikonočo, ako hočeš da bo tudi tibi ljubi Bog odpustil tvoje dolge, tedaj odpusti tudi ti svojim sovražnikom iz cellega srca.

REV. JOS. POLLAK.

S POLJA TRDEGA PREMOGA.

Koncem tega meseca poteče pogodba, ki je bila sklenjena po velikem štrajku leta 1902. med posestniki antracitnih rudnikov in premogokoparjem. Svar je za vse ljudstvo več nego navadne važnosti, kajti konec dogovorov z leta 1902. bo dal rudarjem povod, staviti nove zahteve. To se je že pred dobrim časom bolj ali manj jasno obetalo. Štrajk angleških rudarjev še bolj izpodbudi ameriške, da si svoje mezdno razmerje zboljšajo. Tako gibanja so nalezljiva. Ker se premogovni baroni protivijo, prav kakor pred desetimi leti, dovoliti zahteve premogarske, je pričakovati spora, ki bo vanj zapletenih do 200,000 premogokopov.

Pred desetimi leti je razpor, ko je povzročila stiska za premog mnogo nadloge, poravnala komisija, imenovana po predsedniku Rooseveltu. Komisija je prisodila premogarjem povišanje plače za deset odstotkov, namesto zahtevane dvajsetodstotne povišbe. Namesto zahtevanega osemurnega delovnika so se pogodili na devet ur dnevnega dela, nasproti pa sta bili dve nadaljnji zahtevi, pripoznanje unije in plačevanje po teži na dan spravljenega premoga, odklonjeni.

Tekom zadnjih desetih let pa so se stroški za žitek prav znatno povečali, rudniški posestniki so cene premoga dokaj zvišali. Kaj je potem umevnejše, nego da zahtevajo rudarji novo plačilno lestvico? Saj so posestniki premogovnikov vključ povišanim plačam in skrajšani delovni dobi imeli sijajen dobiček. Povišba cene za 50c na ton jim je donesla, samo 42,000,000 tonov na leto računano, \$21,000,000 vsako leto. Ena izmed premogovnih mogočnic, Lackawanna, je povišala svojo dividendno s 7 na 20 odstotkov, in Lackawanna družba, ki oskrbuje prodajo, a je pod nadzorstvom železnične družbe, plačuje tudi deset odstotkov.

Pred štrajkom leta 1902. ni mogla Reading Company plačevati nobenih dividend na svoje navadne delnice za \$70,000,000, sedaj plačuje deset odstotkov. Leta 1902. ni plačala Lehigh Valley nobene dividende, sedaj plačuje 10 odstotkov. Sedemre premogovne železnice skupaj plačujejo sedaj \$16,503,283 vsako leto več na svoje delničarje, nego pred štrajkom.

Pred nekaj dnevi so izdali posestniki antracitnih jam izjavo, v kateri zanikajo, da je hotel trust — kajti o tem je govor — povzročiti štrajk, da bi imel izgovor za zvišanje cen premoga. Izjava je bila odveč. Kakor uči izkušnja, skrbje premogovniški baroni za to, da dela trust tudi pri štrajku sijajen dobiček. Ne pa občinstvo.

MNOŽITEV ČRNCV IN PRISE-LJEVANJE.

Po izkazu štetja z leta 1910. je med tisoč glavami ameriškega prebivalstva 889 belokožcev in 107 črncev; ostanek se deli med Indijance, Kitajce in Japonce. Trideset let prej pa je stalo

poleg 865 belokožcev 131 črncev. Plemenško razmerje se je torej izza 1880 dokaj premaknilo v prid belokožcu, od 86,5 odstotka na 88,9 odstotka; črnce pa je nazadoval od 13,1 odstotka na 10,7 odstotka. Še močnejša nego poprek v deželi se kaže ta premaknitev kajpada na jugu, kjer je bil črncev-mazaj potisnjen od 36 odstotkov na 29,8 odstotka, čeprav stanuje od 9,828,000 črncev v deželi vedno še 8,749,000 na jugu. Odstotno nazadovanje črnega plemena pa nikakor ni istoznačno s počasnim izumiranjem, nego je utemeljeno samo na močnejši razmnožbi belega plemena, in ta hitrejša pomnožitev belokožcev ni izšla iz lastnih naravnih ameriškega ljudstva, temveč izhaja skoro na polovico iz priseljevanja. Beli del prebivalstva se je dvignil v teh letih od 43,4 milijona na 81,7 milijona, ali v tem prirastku za 38,3 milijona tiči okroglo 18 milijonov priseljenec. Že obditek teh 18 milijonov bi znatno zmanjšal delež belokožcev; če pa celo še pristavimo mladi naraščaj teh plodovitih priseljenec, pa se razmerje še bolj poslabša. Nasprotno pa se je črncev v tem času pomnožil od 6,5 na 9,8 milijona, je dokazal torej prav znatno življensko moč in žilavost, in razmnožil se je iz lastnih moči, brez vsakega prihoda ali prirastka odzunaj, in pod najneugodnejših pogojev, kar si jih moremo misliti. Sedaj pa naj se priseljevanje še bolj omeji z ožrejšimi priseljitvenimi zakoni, in potem naj se pusti z druge strani črnca prihajati v čimdalje boljše gospodarske, zdravstvene in družabne razmere, in spoznati ne bo težko, da vprašanje o črncu vključ ugodnim odstotnim številkam ne obeta nobene olajšave za bodočnost. Ko bi se hoteli postaviti celo še na stran tistih, ki trde, da so izidi ljudskih štetij sploh napačni, ker so za 10 do 20 odstotkov "napihljeni", kakor se je to dokazalo v mnogih mestih tekem leta in kakor se o drugih z gotovostjo misli, potem so vse lepe sanje o počasnem iztrebljenju črncev razpršene. Odstotno število je edino le slepilo zaslanjalo, za katerim se skriva hladno dejstvo, da se črncev hitreje pomnožuje nego belokožec.

"BOG BO SODIL SODNIKE."

Francoski listi poročajo o sledečem dogodku, ki je kakor nalašč tudi za naše razmere:

Na obtožni klopi je sedel pred porotnim sodiščem v Assisi di Lilla mladenič 17 let star z imenom Emilij Gaudot. Bil je pravi vzorec skrajno pokvarjenega človeka. Obravnava je vzbujala splošno pozornost, galerija poslušavcev je bila nabito polna.

Predsednik sodnega dvora reče za toženo: "Gaudot, vi ste ubili Rozino Menie, da bi ji ukradli 40 centimov. Gotovo bi tega ne bili storili, če bi vedeli, da boste imeli tako majhen plen." — Gaudot: "Zakaj pa ne! Kaj mi je mar, če je ena starka več ali manj na svetu? Jaz delam za vsak denar!" — Predsednik: "Vaša zlobna ravnanost bi se gabila celo ljudstvu." Komaj 17 let stari, pa ste že na potu do vislice; kdo vas je učil take hudobije?" — Gaudot: "Kaj jaz vem, kdo!" — Predsednik: "Ali se pripoznate krivega vsega, kar ste obtoženi?" — Gaudot: "Pripoznam, pa se k vsemu temu le smejem." — Predsednik: "Gospodje porotniki bodo sodili. Dam besedo zagovorniku."

Zagovorniške je bilo poverjeno slavnemu advokatu Saint Appert, ki je tako-le začel: "Gospodje, moj posel je zelo lahek. Zatočenec je vse priznal. Nimam torej zagovora, ki bi kaj veljal. Vendar hočem dodati par besed. Pravica zahteva sedaj od tega obtoženca račun zavoljo njegovega zločina; dovolite pa, da povprašam jaz vas, kakšna bo vaša sodba glede tega zatočenca. Kakšna bo? Tega ne vem, vem pa prav dobro, da je nekdo drugi mnogo bolj kriv, kot je ta zatočenec. Tega krivca, ali bolje, te krivce vam hočem naznaniti... Ti krivci ste vi, gospodje, ki sedaj zastopate človeško družbo, prisiljeno, da sedaj kaznuje zločin. In ta družba s svojo brezbriznostjo — in kar je še slabše — naravnost zavoljo svojega pohujševanja ni znala zločina zabraniti, ampak ga je celo sramotno podpirala. (Velika vztrajnost med porotniki in občinstvom.) Dvigam svoj pogled tja na nasprotno steno in pozdravljam znamenje sv. križa. To znamenje stoji tu v sodni dvorani, kjer obsojate zločince. Zakaj pa tega znamenja ni v šoli, kamor kličete otroke k vzgoji? Zakaj se drznete kaznovati zločince pred očmi in v imenu Boga, ko vendar na vsak način poskušate z vašimi nuki in z vašimi najslabšimi zgledi ravno tega Boga zapoditi iz nežnih src nedolžnih otrok? In zakaj kažete Gaudotu križanega Jezusa prvokrat, danes, ko stoji tu, da bo obsojen po postavi? Ako bi pokazali križ temu revežu takrat, ko je sedel v šolski klopi, bi ne sedel danes na klopi sramote! Kdo je kedaj povedal Gaudotu, da živi Bog, ki hudo kaznuje? Kdo mu je kedaj govoril o duši, o ljubezni do bližnjega in o ljubezni do Boga? Kdo ga je učil in mu kedaj zabijeval spolnjevanje božje zapovedi: "ne ubijaj!" Nasprotno, vi ste prepustili to dušo groznim in pogubnim strastem, in on, ne srečni mladenič, je živel, kakor živi zver v pušavi, sam in zapuščen v sredi te človeške družbe, ki ga hoče sedaj ubiti kot tigra, med tem ko bi ga mogla in morala vzgojevati in voditi kot jagnje. Da, vas o gospodje, vas tožim; vas, ki se hvalite s kulturo, pa niste družega kot barbari; vas, ki širite me ljudstvo pohujšanje, umazane časnike, podobe in sploh vse, kar vodi

mlade ljudi k nečistosti, pa se potem še čudite, če ljudstvo odgovarja vašim naukom z zločini in nezasišanimi hudobijami. Le obsodite mojega klijenta (varovanca), človeška postava vam daje pravico. "Jaz pa vas obtožujem v imenu božje postave!"

Sledilo je tem besedam burno in dolgotrajno odobravanje prisotnega občinstva. Predsednik sodišča je moral nastopiti z grožnjo, da je utihnilo — porotniki so se odstranili k posvetovanju.

Pol ure pozneje je bila prebrana obsodba: Gaudot je bil obsojen k smrti. Advokat pa je stegnil desnico proti znamenju sv. križa in z resnim glasom, ki se je v svečani tihoti zdel še bolj resen, kriknil: "Bog bo sodil sodnike!"

Avstrijski prestolonaslednik Fran Ferdinand baje obišče carja v Peterburgu.

Združene Države so izdale skoro 60,000 patentov za iznajdbe na polju elektrike.

V nekaterih delih Avstralije smatrajo telefon bolj za zabavo nego za potrebo.

G. Edisona iznajdbe za premične slike mu donesajo tedenskih dohodkov \$8,000, kakor se poroča.

Z zlatom opremljeno pahljačo na stroj je izdelala neka trdka v Massachusettsu za angleško kraljico Marijo v sušenje njenih las.

Milijoni za katoliške šole. Vojvoda norfolški, eden prvih plemenitavov Angleške in prepiran katoličan, je podaril angleškemu šolskemu društvu \$1,500,000 za ustanavljanje katoliških šol.

Proti umazani literaturi. Že leta in leta se je v Avstriji mnogostransko delalo z večjim ali manjšim uspehom za neobhodno potreben boj proti umazani literaturi. V ta boj so se združile tri velike organizacije in sicer družba katoliških gospa za Nižjeavstrijsko, katoliška ljudska družba in državna družba za ljudsko izobrazbo. Delokrog teh združenih organizacij se bode raztezal čez celo Avstrijo.

Ključavnica cerkve Božjega groba v Jeruzalemu je bila ondan vlomljena, ne da bi bile kake svetinje ukradene. Prebivalstvo se je tako razburilo, da so morali posredovati konzuli in patriarh. Straženje cerkve je neki mohamedanski rodbini poverjeno kot dedna pravica. Oblasti, konzulat in patriarh so pustili zapreti vse dohode k cerkvi da se prepreči vsaka tatvina.

Pod državnim nadzorstvom je odprl ondan Paul Hayes, ki je zaprt radi dokazanih mu vlomov, državno zakladnico v Oklahoma City, Okla. Državni zakladničar Dunlop se je namreč zaman trudil, odpreti shrambo, ker se je pokvarila ključavnica. Poklical je izvedence, pa tudi ti niso mogli nič opraviti. Končno so poklicali Hayesa iz ječe v Tecumseh. Le-ta je čez nekaj minut odprl vrata.

Odpravljeni prazniki in državna postava. G. knezoškof v Tridentu na južnem Tirolskem je ravno tako kakor ljubljanski ali gorški škof odpravil nekaj praznikov. Razglasil je to že koncem meseca januarja tako, da v njegovi škofiji že letos niso praznovali svečnice. Na podlagi škofovega razglašja je neki stavbenik v Meranu dne 1. februarja naznanil svojim delavcem, da na svečnico ni praznik in da morajo vsi priti na delo. En delavec pa na svečnico ni prišel delat, na kar mu je stavbinski mojster za ta dan odrgal meздо. Delavec pa s tem ni bil zadovoljen in je stavbinskega mojstra tožil, češ, da je svečnica vzlic škofovemu razglasu praznik, da mu mora torej stavbinski mojster povrniti odrgano meздо, čeprav ni delal. Sodišče je obsodilo stavbinskega mojstra, da mora delavcu povrniti odrgano meздо, češ, da škofove odredbe glede praznikov nimajo za državo nobene veljave in da veljajo za državo še vsi dosednji prazniki.

Avstrija proti kinematografu (moving pictures). Kinematografska gledališča so postala po mestih zlasti za mladino v moralnem oziru zelo nevarna, tako da namerava vlada narediti zakon, po katerem bi bilo nedrslim prepovedano, obiskovati kinematografske predstave, izvzemši, če so nalašč za otroke. Briksenski kapitel, uvidevši pogubno kinematograf, se je obrnil na tirolsko namestništvo s prošnjo, da naj zoper kinematografe, ki so postali prava ljudska bolezen, energično postopa; opozarjal je na to, da so kinematografi za mladino prava šola za bodoče hudodelce. V vlogi zahteva strogo cenzuro in da se naj solarjem sploh prepove obiskovanje kinematograf. Za vsak prestopok naj imitelj kinematografa plača za vsakega neopracenega gosta 10 K globe.

Imaš kedaj

neznosen glavobol in si ne znaš pomagati? Stori kot Mrs. A. S. Stastny, Du Bois, Neb., ki piše: "Ko mi nič ni moglo ustaviti hudega glavobola, poslala sem v lekarno po Severove Praseške zoper glavobol (Severa's Wafers for Headache and Neuralgia). Prvi mi je bolečino zljajal, ki je izginila popolnoma, ko sem drugi prašek vzela." Prodaja se v lekarnah; cena 25c. Zagotovi se, da je na škatici ime: W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

U Sloua.

Ob priliki mojega odhoda v staro domovino v Zemelj pri Gradcu na Kranjskem, se najiskrenejše zahvaljujem vsem svojim znancem, prijateljem in sorodnikom za vso prijaznost, ki so mi jo skazovali med mojim bivanjem v Ameriki, posebno pa se zahvaljujem svoji sestri Ani, omož. Klepec, in svaku g. Nik. Klepec v Jolietu, Ill., ki sta mi bila vedno na roko v boleznih dokler sem bil v bolnišnici in potem, ko sem prišel stanovati nazaj na njih dom, ter sta mi stregla v popolno zadovoljnost, kakor se spodobi.

Nadalje se zahvaljujem rojaku Josipu Klepec, ker me je zastopal kakor se spodobi, ter mi dobil od družbe poškodnino, da sem popolnoma zadovoljen.

Konečno pozdravljan tudi oba svoja brata v Steubenville, Ohio, in vse ostale znance, prijatelje in sorodnike, ter jim kličem---zbogom!

Joliet, Ill., dne 17. sušca, 1912.

Martin Jaklič,

posestnik v Zemelju št. 15, pri Gradcu na Kranjskem.

A. NEMANICH, preds.

M. GRAHEK, tajnik.

S. OLHA, blag.

Slovenian Liquor Co.

1115-17-19 Chicago St
JOLIET, ILL.

GLAVNICA \$50,000.00.

Ustan. in inkorp. leta 1910

Družba naznanja rojakom, da ima veliko zalogo izvrstnih vin, žganja in drugih pijač, koje prodaje na debelo. Rojakom se priporoča za obila naročila. Pišite po cenik v domačem jeziku, ali pa po našega potovalnega zastopnika. Lokalni zastopnik: Mat. Grahek. Potovalni zastopnik: Fr. Zayršnik. Naše geslo: Dobro postrežba; vašepa bodi: Svoj k svojmu!

Ilirija Grenčica v steklenicah in Baraga
Zdravilno Grenko Vino.

JOSIP KLEPEC, javni notar, JOLIET

Slavni kričistilec

urejuje obisti i prebavne organe, čisti krv i pomore naravnemu delovanju. Rabi Pure Clover Extract, da ozdraviš a rabi ga včas i da ostanesh krepak. PIŠI PO KNJIGO.

Ki uči in navaja one, koji so Needham's Extract že rabili za čiščenje krvi. Prašaj sosednega lekarja, on ga ima ali ga bo pa dobil za te.

D. NEEDHAM'S SONS,
Lakeside Building, Chicago, Ill.

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebnost ali pa pismo. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad

\$400,000.00.

ROBT. T. KELLY, preds.

CHAS. G. PEARCE, kasir

Angleščina brez učitelja!

Po navodilu slovensko angleške slovnice, tolmača in angleško slov. slovarja. Knjiga trdo v platnu vezana stane \$1.00—in jo je dobiti pri:

V. J. KUBELKA 538 W. 145 St., New York, N. Y.

Največja zaloga slovenskih knjig. Pišite po cenik.

K. S. K.

JEDNOTA

Bell Phone 1048.

Organizovana v Joliet-u, Ill. dne 2. aprila 1894. Inkorporovana v državi Illinois 12. januarja 1898.

Predsednik:.....Paul Schneller, Calumet, Mich.
I. podpredsednik:.....Frank Bojce, R. F. D. 1, Box 148, Pueblo, Colo.
II. podpredsednik:.....M. Ostronich, 1132 Voskamp St., Allegheny, Pa.
Glavni tajnik:.....Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomožni tajnik:.....Jos. Rems, 729 Putnam Ave., Ridgewood, N. Y. City.
Blagajnik:.....John Grahek, 1012 Broadway, Joliet, Ill.
Duhovni vodja:.....Rev. Josip Tomšič, Box 517, Forest City, Pa.
Zaupnik:.....Mart. Muhič, Cor. Main and Center Sts., Forest City, Pa.
Vrhovni zdravnik:.....Dr. Jos. Grahek, 841 E. Ohio St., Allegheny, Pa.

NADZORNIKI:

Anton Golobitsh, 805 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Aug. Poglajen, 2300 S. Robey St., Chicago, Ill.
John Mravintz, 1114 Voskempt St., Allegheny, Pa.
George Thomas, 904 E. B St., Pueblo, Colo.
John Povsha, general delivery, Hibbing, Minn.

POROTNI ODBOR:

Mih. J. Krakar, 614 E. 3 St., Anaconda, Mont.
George Flajnik, 137—46th St., Pittsburgh, Pa.
Peter Staudohar, Box 552, Chisholm, Minn.

PRIZIVNI ODBOR:

Frank Banich, 1858 W. 22nd St., Chicago, Ill.
John Zulich, 5704 Bonna Ave. N. E., Cleveland, Ohio.
Frank Petkovšek, 720 Market St., Waukegan, Ill.

Uradno glasilo: Amerikanski Slovenec, 1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.
VSE DENARNE POŠILJATVE NAJ SE POŠILJAJO NARAVNOST NA GL. TAJNIKA JEDNOTE IN NA NIKOGAR DRUŽEJA.

PRISTOPILO ČLANI.

K družstvu sv. Družine 5, La Salle, Ill., 18116 Martin Komočar, roj 1888, zav. za \$1000, 2. razred; 18117 Nikolaj Heraković, roj 1889, zav. za \$500, 2. razred; 18118 Josip Žerjov, roj 1892, zav. za \$1000, 2. razred; 18119 Ivan Cuijan, roj 1889, zav. za \$1000, 2. razred, spr. 3. mar. 1912. Dr. št. 112 članov.
K družstvu sv. Janeza Krst. 14, Butte, Mont., 18120 Radislav Sokolič, roj 1874, zav. za \$1000, 5. razred, spr. 5. marca 1912. Dr. št. 158 članov.
K družstvu sv. Roka 15, Allegheny, Pa., 18121 Josip Verbanec, roj 1893, zav. za \$1000, 1. razred, spr. 17. mar. 1912. Dr. št. 121 članov.
K družstvu sv. Janeza Krst. 20, Ironwood, Mich., 18122 Ivan Mukavec, roj 1869, zav. za \$1000, 6. razred, spr. 17. mar. 1912. Dr. št. 40 članov.
K družstvu Vit. sv. Florijana 44, So. Chicago, Ill., 18123 Mate Gojak, roj 1873, zav. za \$1000, 5. razred, spr. 3. mar. 1912. Dr. št. 180 članov.
K družstvu sv. Alojzija 47, Chikago, Ill., 18124 Nikolaj Ferencak, roj 1887, zav. za \$1000, 2. razred, 18125 Josip Sukser, roj. 1888, zav. za \$1000, 2. razred, spr. 10. marca 1910. Dr. št. 77 članov.
K družstvu Marije Sed. Zalosti 50, Allegheny, Pa., 18126 Franc Bratešić, roj 1882, zav. za \$1000, 3. razred; 18127 Vide Knjaz, roj 1886, zav. za \$1000, 3. razred, spr. 10. marca 1912. Dr. št. 217 članov.
K družstvu sv. Lovrenca 63, Cleveland, Ohio, 18128 Valentin Oblak, roj 1887, zav. za \$1000, 3. razred, spr. 10. marca 1912. Dr. št. 165 članov.
K družstvu sv. Srca Jezusovega 70, St. Louis, Mo., 18129 Ivan Mauc, roj 1886, zav. za \$1000, 3. razred, spr. 17. marca 1912. Dr. št. 73 članov.
K družstvu sv. Barbare 74, Springfield, Ill., 18130 Josip Petan, roj 1891, zav. za \$1000, 2. razred; 18131 Josip Logar, roj 1882, zav. za \$1000, 4. razred, spr. 10. marca 1912. Dr. št. 62 članov.
K družstvu Marije Vnebovzete 77, Forest City, Pa., 18132 Matevž Petrič, roj 1881, zav. za \$1000, 4. razred, spr. 10. marca 1912. Dr. št. 141 članov.
K družstvu sv. Alojzija 83, Fleming, Kans., 18133 Rudolf Korač, roj 1888, zav. za \$1000, 2. razred, spr. 10. marca 1912. Dr. št. 95 članov.
K družstvu sv. Ant. Pad. 87, Joliet, Ill., 18134 Matija Kralj, roj 1887, zav. za \$1000, 2. razred; 18135 Matija Bahor, roj 1887, zav. za \$1000, 3. razred, spr. 10. mar. 1912. Dr. št. 85 članov.
K družstvu sv. Petra in Pavla 89, Etna, Pa., 18136 Ivan Drkos, roj 1883, zav. za \$500, 3. razred, spr. 7. marca 1912. Dr. št. 84 članov.
K družstvu Marija Zdrav. Bolnikov 94, Cumberland, Wyo., 18137 Ivan Solar, roj 1887, zav. za \$1000, 2. razred; 18138 Jurij Zabrada, roj 1885, zav. za \$1000, 3. razred; 18139 Matija Repenšek, roj 1878, zav. za \$1000, 4. razred, spr. 10. mar. 1912. Dr. št. 53 članov.
K družstvu sv. Barbare 96, Kaylor, Pa., 18140 Josip Bajec, roj 1889, zav. za \$1000, 2. razred; 18141 Alojzij Bajec, roj 1891, zav. za \$1000, 2. razred; 18142 Josip Zupančič, roj 1881, zav. za \$1000, 4. razred, spr. 10. marca 1912. Dr. št. 40 članov.
K družstvu sv. Jožefa 110, Barbenton, Ohio, 18143 Franc Možek, roj 1895, zav. za \$1000, 1. razred; 18144 Ivan Sterlj, roj 1880, zav. za \$500, 4. razred, spr. 17. marca 1912. Dr. št. 44 članov.
K družstvu sv. Pavla 118, Little Falls, N. Y., 18145 Lovrenc Masle, roj 1891, zav. za \$500, 2. razred, spr. 17. marca 1912. Dr. št. 35 članov.
K družstvu sv. Roka 132, Frontenac, Kans., 18146 Avgust Jartz, roj 1891, zav. za \$500, 2. razred, spr. 9. marca 1912. Dr. št. 36 članov.
K družstvu sv. Jurija 142, Lansford, Pa., 18147 Marka Manjarič, roj 1889, zav. za \$500, 2. razred; 18148 Ignac Gorišek, roj 1875, zav. za \$1000, 5. razred, spr. 15. marca 1912. Dr. št. 22 članov.
K družstvu sv. Cirila in Metoda 144, Sheboygan, Wis., 18149 Anton Počakaj, roj 1890, zav. za \$500, 2. razred; 18150 Jakob Berbuč, roj 1879, zav. za \$1000, 4. razred, spr. 11. marca 1912. Dr. št. 22 članov.
K družstvu sv. Cirila in Metoda 144, Sheboygan, Wis., 18151 Franc Kovacich, roj 1879, zav. za \$1000, 4. razred; 18152 Josip Zupančič, roj 1880, zav. za \$1000, 4. razred; 18153 Blaž Hladej, roj 1883, zav. za \$1000, 3. razred, spr. 17. marca 1912. Dr. št. 25 članov.

PRESTOPILI ČLANI.

Od društva sv. Roka 15, Allegheny, Pa., k družstvu sv. Barbare 23, Bridgeport, Ohio, 13264 Martin Rački, 10. marca 1912. I. dr. 120 čl. II. dr. št. 44 čl.
Od društva sv. Janeza Krst. 60, Wenona, Ill., k družstvu sv. Barbare 97, Mt. Olive, Ill., 6442 Ivan Hartelj, 3. marca 1912. I. dr. št. 48 čl. II. dr. št. 63 čl.
Od društva Marije Pomagaj 79, Waukegan, Ill., k družstvu sv. Družine 136, Willard, Wis., 8253 Mihael Artač, 3. marca 1912. I. dr. št. 79 članov. II. dr. št. 22 članov.

Od društva sv. Alojzija 83, Fleming, Kans., k družstvu sv. Martina 126, Mineral, Kans., 13642 Martin Oberzan, 13. marca 1912. I. dr. št. 94 članov. II. dr. št. 27 članov.

Od društva sv. Barbare 96, Kaylor, Pa., k družstvu sv. Barbare 68, Irwin, Pa., 9894 Franc Steržisar, 3. marca 1912. I. dr. št. 37 članov. II. dr. št. 78 čl.
Od društva Marije sv. Rožnega Venca 131, Aurora, Minn., k družstvu sv. Družine 5, La Salle, Ill., 16180 Ignac Koncilija, 3. marca 1912. I. dr. št. 48 članov. II. dr. št. 108 članov.

SUSPENDOVANI ČLANI ZOPET SPREJETI.

K družstvu sv. Jožefa 41, Pittsburg, Pa., 10450 Franc Gregorčič, 10. mar. 1912. Dr. št. 79 članov.
K družstvu sv. Jožefa 53, Waukegan, Ill., 16674 Ivan Dobrovolet, 17. marca 1912. Dr. št. 195 članov.
K družstvu sv. Srca Jezusovega 54, Chisholm, Minn., 9403 Franc Rehar, 4. marca 1912. Dr. št. 76 članov.
K družstvu sv. Lovrenca 63, Cleveland, O., 11246 Franc Strajnar, 10. marca 1912. Dr. št. 164 članov.
K družstvu sv. Jurija 64, Etna, Pa., 8327 Ivan Flajnik, 11. mar. 1912. Dr. št. 69 članov.

K družstvu sv. Barbare 68, Irwin, Pa., 12764 Mihael Korbar, 8398 Alojzij Jevšič, 3. mar. 1912. Dr. št. 80 članov.
K družstvu sv. Antona Pad. 87, Joliet, Ill., 17807 Mihael Stare, 13. marca 1912. Dr. št. 83 članov.
K družstvu sv. Alojzija 95, Broughton, Pa., 9039 Josip Petercel, 15291 Anton Tavčar, 17766 Pavel Kuraš, 10. marca 1912. Dr. št. 65 članov.
K družstvu sv. Alojzija 52, Indianapolis, Ind., 17713 Valentin Milhorčič, 10. marca 1912. Dr. št. 137 članov.
K družstvu sv. Jožefa 112, Ely, Minn., 112, Ely, Minn., 11497 Josip Rozman, 17. marca 1912. Dr. št. 95 članov.

SUSPENDOVANI ČLANI.

Od društva Vit. sv. Jurija 3, Joliet, Ill., 290 Mihael Starašinič, 15. marca 1912. Dr. št. 114 članov.
Od društva Marije Pomočnice 17, Jenny Lind, Ark., 7573 Alojzij Grile, 17. marca 1912. Dr. št. 23 članov.

Od društva sv. Barbare 23, Bridgeport, Ohio, 9504 Mihael Brecl, 11. mar. 1912. Dr. št. 43 članov.
Od društva sv. Vida 25, Cleveland, Ohio, 13884 Franc Planinšek, 18. marca 1912. Dr. št. 345 članov.
Od društva sv. Frančiška Sal. 29, Joliet, Ill., 17441 Fr. Vadjina, 8141 Anton Jurjevič, 2360 Ivan Nemanič, 16544 Matija Groše, 4. marca 1912. Dr. št. 211 članov.

Od društva sv. Jožefa 41, Pittsburg, Pa., 8800 Ivan Keržan, 11051 Stanislav Kropovič, 13. marca 1912. Dr. št. 77 članov.
Od društva sv. Alojzija 47, Chicago, Ill., 17535 Franc Vidmar, 12420 Karol Požlep, 20. mar. 1912. Dr. št. 75 članov.

Od društva sv. Srca Jezusovega 54, Chisholm, Minn., 12591 Rudolf Kerše, 16404 Alojzij Tomasetič, 17285 Ivan Gornik, 16520 Franc Levstek, 9231 Pavel Levstek, 15347 Ivan Murat, 15601 Matija Perkovič, 16757 Tomaž Karakaž, 16521 Mihael Samps, 4. marca 1912. Dr. št. 67 članov.

Od društva sv. Jožefa 56, Leadville, Colo., 9870 Anton Kočevar, 20. marca 1912. Dr. št. 127 članov.
Od društva sv. Janeza Evang. 65, Milwaukee, Wis., 16788 Ivan Hren, 20. marca 1912. Dr. št. 107 članov.

Od društva sv. Barbare 74, Springfield, Ill., 6418 Anton Grabnar, 11. marca 1912. Dr. št. 60 članov.
Od društva sv. Petra 38, Kansas City, Kans., 17061 Matija Jankovič, 15837 Peter Stefanc, 18. marca 1912. Dr. št. 60 članov.

Od društva sv. Jožefa 57, Brooklyn, N. Y., 15088 Karol Bohny, 16. marca 1912. Dr. št. 153 članov.
Od društva sv. Frančiška 66, Cleveland, Ohio, 15721 Josip Vitez, 15868 Franc Vales, 18. marca 1912. Dr. št. 33 članov.

ODSTOPILI ČLANI.

Od društva sv. Srca Jezusovega 54, Chisholm, Minn., 16519 Franc Skornšek, 4. marca 1912. Dr. št. 66 članov.
Od društva sv. Jan. Nepomuk 141, Linton, Ind., 17573 Peter Prašnikar, 17379 Anton Gartner, 17381 Jakov Cerar, 10. mar. 1912. Dr. št. 12 članov.

IZLOČENI ČLANI.

Od društva sv. Jožefa 16, Virginia, Minn., 10841 Matija Pajk, 10274 Peter Matkovič, 16. marca 1912, 16744 Ivan Domitrovič, 2. marca 1912. Dr. št. 189 čl.
Od društva sv. Jožefa 112, Ely, Minn., 12716 Frank Horvat, 18. febr. 1912. Dr. št. 94 članov.

ZVIŠAL ZAVAROVALNINO.

Pri družstvu sv. Pavla 118, Little Falls, N. Y., 12354 Ivan Gerdin, zvišal zav. 17. marca 1912, razred 3.

ZNIŽAL ZAVAROVALNINO S \$1000 NA \$500.

Pri družstvu sv. Jožefa 53, Waukegan, Ill., 16674 Ivan Dobrovolet, znižal zav. 20. mar. 1912, razred 5.

PRISTOPILE ČLANICE.

K družstvu Vit. sv. Florijana 44, So. Chicago, 5210 Cecilija Kanižar, roj 1889, zav. za \$1000, 2. razred; 5211 Manda Gojak, roj 1877, zav. za \$1000, 5. razred, spr. 3. marca 1912. Dr. št. 49 članov.
K družstvu sv. Barbare 68, Irwin, Pa., 5212 Helena Povše, roj 1882, zav. za \$1000, spr. 7. marca 1912. Dr. št. 17 članov.
K družstvu sv. Ant. Pad. 72, Ely, Minn., 5213 Franca Mavec, roj 1894, zav. za \$500, 1. razred, spr. 2. marca 1912. Dr. št. 25 članov.
K družstvu sv. Barbare 96, Kaylor, Pa., 5214 Josipina Hren, roj 1888, zav. za \$500, 2. razred, spr. 10. mar. 1912. Dr. št. 13 članov.
K družstvu sv. Treh Kraljev 98, Rockdale, Ill., 5215 Helena Boštjančič, roj 1891, zav. za \$1000, 2. razred, spr. 10. marca 1912. Dr. št. 10 članov.
K družstvu sv. Veronike 115, Kansas City, Kans., 5216 Frančiška Ožura, roj 1894, zav. za \$1000, 1. razred; 5217 Alojzija Hrastar, roj 1891, zav. za \$1000, 2. razred; 5218 Veronika Merle, roj 1889, zav. za \$1000, 2. razred, spr. 10. marca 1912. Dr. št. 62 članov.
K družstvu sv. Ane 120, Forest City, Pa., 5219 Marija Janežič, roj 1893, zav. za \$1000, 1. razred, spr. 17. marca 1912. Dr. št. 47 članov.
K družstvu sv. Ane 139, La Salle, Ill., 5220 Frančiška Kastigar, roj 1887, zav. za \$1000, 2. razred, spr. 10. marca 1912. Dr. št. 16 članov.
K družstvu sv. Cirila in Metoda 144, Sheboygan, Wis., 5221 Jožefa Berbuč, roj 1889, zav. za \$500, 2. razred, spr. 14. marca 1912. Dr. št. 8 članov.
K družstvu sv. Cirila in Metoda 144, Sheboygan, Wis., 5222 Marija Kovacich, roj 1877, zav. za \$500, 5. razred, spr. 17. marca 1912. Dr. št. 9 članov.

PRESTOPILE ČLANICE.

Od društva Marije Pomagaj 79, Waukegan, Ill., k družstvu sv. Družine 136, Willard, Wis., 3695 Ivana Artač, 3. marca 1912. I. dr. št. 36 članov. II. dr. št. 10 članov.

Od društva Marije Čist Spoč. 80 So. Chicago, Ill., k družstvu Vit. sv. Florijana 44, So. Chicago, Ill., 5054 Marija Prezel, 11. marca 1912. I. dr. št. 110 članov. II. dr. št. 47 članov.

Od društva sv. Jožefa 57, Brooklyn, N. Y., k družstvu sv. Ane 105, New York, N. Y., 2238 Lina Staudohar, 10. marca 1912. I. dr. št. 15 članov. II. dr. št. 55 članov.

SUSPENDOVANE ČLANICE.

Od društva sv. Frančiška Sal. 29, Joliet, Ill., 2496 Katarina Jurjevič, 4. marca 1912. Dr. št. 93 članov.
Od društva sv. Srca Jezusovega 54, Chisholm, Minn., 4256 Marija Levstek, 4908 Katarina Murat, 4. marca 1912. Dr. št. 24 članov.
Od društva sv. Ane 105, New York, N. Y., 4325 Ivana Schier, 12. marca 1912. Dr. št. 54 članov.

IZLOČENA ČLANICA.

Od društva sv. Barbare 97, Mt. Olive, Ill., 3768 Jožefa Očko, 3. marca 1912. Dr. št. 10 članov.

ZVIŠALI ZAVAROVALNINO S \$500 NA \$1000.

Pri družstvu sv. Rozalije 140, Springfield, Ill., 4913 Marija Grabner, zvišala zav. 6. marca 1912, razred 2.
Pri družstvu sv. Ane 105, New York, N. Y., 2238 Lina Staudohar, zvišala zav. 10. marca 1912, razred 6.

IZ URADA GL. TAJNIKA.

Na podlagi pravil izdelati moram vsake tri mesece specifičirani račun ali dokaz prejemkov in izdatkov. Vsi tisti, ki so se prijavili, da bodo zastopniki in zastopnice, da mi dopoljšajo ases. za mesec marca, kakor hitro bodo mogli, da zmorem račun ob pravem času napraviti. Nekatera društva vkljub vsem opominom zanemarjajo pravila stran 40 "KDAJ PLAČUJEJO DRUŠTVA SVOJE ASEMENTE JEDNOTE", radi tega prosim, da gg. zastopniki(ice) to točka vpoštevati blagovolijo, ter odpošljejo denar za mesečne asesmente v smislu "pravil naravnost na gl. urad Jednote in to v najkrajšem času po obdružitvi redne mesečne seje.

Upajoč, da bodo sl. društva to vpoštevata beležim z bratskim pozdravom JOSIP ZALAR, gl. tajnik K. S. K. J.

IZ URADA GLAV. PREDSEDNIKA K. S. K. J.

Na moje uradno naznanilo v Am. Sl. z dne 1. marca št. 13 v pogledu društvenih knjig, namreč da sem nabavo istih odklonil in to le začasno in to zavoljo važnih vzrokov, oglasilo se je oziroma protestiralo nekoliko članov oziroma društev, da predsednik nima pravice njim pravic odvzemati in ker da se jim knjige morajo dati na podlagi zaključka, zadnje konvencije. In ker jaz kakor predsednik K. S. K. J. nisem nikoli mislil nič slabega in še menj pa oškodovati bodisi člana ali članico ali pa katero društvo, zatoj sem pozval pravilni odbor K. S. K. J. v Joliet, da pridemo do enega zaključka, kateri bo vstregel vsem članom in članicam K. S. K. J. ter smo zaključili takole, da bo pravični odbor skupaj z glavnim tajnikom naredil eden načrt za društvene knjige ter se bode isti predložil na različne knjižarne za proračun, koliko da bi stale omenjene knjige in kakor hitro se isto dobi, potem se bode naznanilo v uradnem glasilu K. S. K. J. vsem društvom, koliko da bodejo stale knjige za vsako društvo, torej upam, da se bode s tem cela stvar poravnala, kajti bi me srce bolelo, če bi se moral v javnosti kregati z bodisi katerim društvom ali pa članom.

Obenem pa tudi naznanjam vsem članom in članicam K. S. K. J., da z dovoljenjem Zavarovalniškega urada države Illinois je dovoljeno vsem članom in članicam, se dati zavarovati bodisi proti bolezni ali poškodbi brez da bi moral ali morala kateri iti k zdravniku, to je, da bi moral biti zdravniško preiskovan in to le do dne 1. julija leta 1912. In kdor se ne bode dal zavarovati proti bolezni ali poškodbi do zgoraj omenjenega dne, tisti se bode moral podvreči zdravniški preiskavi. Torej zapomnite si vsi člani in članice, da imate to priložnost le do dne 1. julija t. l. in po zgoraj omenjenem dnevu ne bode pomagala nobena pritožba. In to je veljavno za vse člane in članice, kateri so že danes člani K. S. K. J., nikakor pa ne za novo pristopile člane ali članice, kajti oni že morajo biti zdravniško preiskovani, če hočejo postati člani K. S. K. J. Zgoraj navedeno je tudi veljavno samo za iste člane ali članice, kateri so popolnoma zdravi in kateri imajo vse ude svojega telesa zdrave, in če bi kdo izmed članov ali članic krivo odgovoril na katero vprašanje njemu ali njej stavljeno od društvenega tajnika ali katerega drugega odbornika, to je, da bi kdo zatajil svojo ktero bolezen, kateri bi imel ob času ko bo podpisal prošnjo za vspejem v bolnišni ali poškodninski oddelek, zapade kazni po pravilih K. S. K. J. Ravno tako so odgovorni vsi društveni odborniki za vsaki prestopke v tem pogledu, to je, če bi kateri izmed njih priporočal bolnega ali poškodovanega člana za vspejem v zavarovanje proti katerim navedenim oddelkom, zatoj sem po naproseni vsi društveni uradniki da so zelo natančni in previdni pri tem.

Z odličnim spoštovanjem in sobratskim pozdravom od vseh članov in članic sem vam udani PAUL SCHNELLER, predsednik K. S. K. J.

Društvene vesti.

Zahvala.

Na mnogobrojne čestitke k mojemu imenodanu mi vsled preobitega posla ni mogoče pismeno in posamezno odgovoriti in se zahvaliti. Radi tega mi naj bode dovoljeno, da na tem mestu izrečem najpristranejšo zahvalo vsem cenjenim čestilcem in čestilkam, ter Vam z enakimi čuti in željami ključem: "Kakor Vi meni želite, tako tudi jaz Vam!" Bog živi!

J. Zalar, gl. tajnik K. S. K. J.

Joliet, Ill., 18. marca. — Društvo Vitezov sv. Jurija št. 3 K. S. K. J. je na zadnji redni mesečni seji določilo, da bo imelo velikonočno spoved v soboto 13. aprila in skupno sv. obhajilo pri osmi sv. maši v nedeljo 14. aprila. Zato naj se vsi člani, kateri imajo uniformo, zberejo ob polosmi uri v dvorani stare cerkve. Kateri pa nimajo uniforme, naj pa to versko dolžnost opravijo, kadar bo imel kateri priložnost, in mi naj pravočasno spovedna spričevala odrajtajo, da se s tem nepotrebnim sitnostim izognejo, katere bi vsled tega lahko nastale.

Naš dolgoletni II. tajnik Martin Muc se je tudi svojemu službovanju odpovedal zavoljo odhoda, ker se je preselil na farmo, katero si je najel. Na njegovo mesto je imenovan Joseph Klepec.

H koncu opominjam vse člane, kateri društvu kaj dolgujejo, da to poravnajo pred koncem tega meseca, da mi bo mogoče popolni račun zaključiti za prvo četrtletje.

Sobratski pozdrav vsem sobratom in sosestram K. S. K. J. in Vam voščim veselo alelujo.

Joseph Panian, tajnik.

Allegheny, Pa., 14. marca. — Naznanjam članom društva Marije Sedem Zalosti št. 50. K. S. K. Jednote, da bomo imeli skupno velikonočno spoved dne 30. marca zvečer in dne 31. marca skupno sv. obhajilo pri osmi sveti maši. Zatorej so naproseni vsi člani, da se zberejo v cerkveni dvorani na 57. in Butler cesti točno ob polosmi uri zjutraj z društvenimi regalijski vred, odkoder bomo skupno odkorakali k mizi Gospodovi. Če bi isto kateri zanemarił storiti, se bo z njim postopalo po društvenih oziroma Jednotinih pravilih.

Bratovski pozdrav vsem članom in članicam K. S. K. Jednote.

Frank Mravintz, I. tajnik.

Indianapolis, Ind., 16. marca. — (Iz urada dr. sv. Alojzija št. 52 K. S. K. J.) Vsem članom in članicam imenovanega društva se naznanja sledeče: Skupna velikonočna spoved in obhajilo vseh društvenih članov in članic bode dne 31. marca t. l., na cvetno nedeljo. Opozorja se tudi, da se vsak udeležil in opravi skupno z društvom svojo dolžnost. Kdor nima še listka, naj se oglasi v uradu društvenega tajnika.

Na zadnji seji dne 3. marca se je sklenilo, da bode prihodnja mesečna seja dne 31. marca in to zaradi tega, da bode vsak član prost na velikonočne praznike ter jih toliko bolj mirno in veselo obhajal!

Pozdravljam vse člane in članice K. S. K. J. ter želim vsem skupaj vesele velikonočne praznike!

John Matelič, tajnik.

Newburg, O., 19. marca. — Iz urada dr. sv. Lovrenca št. 63 K. S. K. Jednote se naznanja vsem članom in članicam živečim v predmestju Newburg in okolici, da bode skupna velikonočna spoved dne 30. marca, to je, na cvetno soboto popoldne in zvečer, v nedeljo potem pa skupno sv. obhajilo. Zbiramo se ob polosmi uri v šolskih prostorih, ob osmi uri skupno odkorakamo v cerkev. Vsaki naj ima društveno regalijo in bele rokavice. Želeti bi bilo, da bi se polnoštevilno udeležili in s tem pokazali, da se ne sramujemo, da smo člani katoliške organizacije.

Pozdravljam vse člane in članice naše slavne K. S. K. Jednote in želim vsem skupaj vesele velikonočne praznike.

Jakob Resnik, tajnik.

Pittsburgh, Pa., 20. marca. — Dajem do znanja članom društva Matere Božje št. 33 K. S. K. Jednote, da se bode vršila društvena seja dne 31. t. m., to je na cvetno nedeljo. Društvena seja spada na velikonočno nedeljo in zaradi tega hočemo eno nedeljo prej narediti, ker na isti dan si želi vsak ud blagega miru. Toliko dajem do znanja članom našega društva. Voščim pa vsem Jednotinim članom in članicam veselo velikonočne praznike.

John Filipčič, tajnik.

Rock Springs, Wyo., 15. marca. — Cenjeno uredništvo Am. Slovenca! Prosim, natisnite teh par vrstic v predale Vašega lista.

Z delom se sploh ne moremo posebno pohvaliti. V nekaterih rojih dela še precej stalno in v nekaterih pa komaj dva do tri dni v tednu. Tem bolj pa napredujemo v društvenem življenju.

Tudi naše žensko društvo sv. Srca Marije št. 86 lepo napreduje. Zatorej sosestre našega društva, delajmo na korist društva! Ne samo na korist posameznikov, ampak celega društva in na korist naše slavne K. S. K

V tatarski sužnosti.

Odlomki iz rodbinske kronike Aleksija Zdanoborskega.
Napisal H. Sienkiewicz.—Poslovenil Š. K.

(Konec.)

Kadar nisem dobil dovolj kobilic, sem moral trpeti lakoto. Večkrat so mi prinesli ujetniki, ki so jih nabrali po vrtovih; ko sem pa zvedel, da so bili radi tega tepeni, zapovedal sem jim, da ne smejo nič več tega storiti. Gledali so me samo s tužnimi očmi in so govorili:

"Kaj se neki godi z našim dobrim gospodom?"

Sedaj so pričeli strožje postopati z ujetniki, s strašnim gnevom so se obnašali proti nam Tatarji.

Mladega, nedolžnega kozaka, po imenu Felko, so natakili na kol, na katerem je umrl. Zadnje njegove besede so bile: Jezus! Jezus!

Ponoči smo ga sneli s kola in pokopali njegovo truplo na morskem obali; vsi smo prosili za tako lepo smrt. Felko bo gotovo postal v nebesih plemič in dosegel bo najvišjo slavo.

Tudi jaz sem mislil, da se bom preselil na drugi svet, ker sem se hranil že več ko en mesec samo s kobilicami, ki jih je bilo vedno manj. Silno sem shujšal in težko sem že stal na nogah. Mehove, polne z vodo, sem še komaj prenašal, ves utrujen sem se vsedel kraj živine na slamo, ker se nisem mogel več gibati. Tedaj so stegovale te nerazumne živali, ki so imele bolj usmiljeno srce nego pogani, svoje glave preko ograje in me lizale v znak pomilovanja.

Nekoč sem opazil v temi, kako je prinesla Ila zame hrane in pivjače. Bog mi je dopustil v svoji blagohotnosti, da sem sanjal o dragi domovini. Čestokrat sem videl tudi Marysjo v sanjah, oblečeno v belo obleko z angeljskimi peruti na ramah in s temi mi je varovala glavo pred vročino.

Prihajala je vedno opoldne, o najhujši vročini; zvečer pa, ko sem bil najslabši, čul sem v zraku krasno do- neče pesmi.

Moral sem ležati nekaj časa v onesvesti, ker nisem čutil, kaj se z menoj godi. Nato se mi je zopet vrnila zavest in razločil sem kup slame, ograjo za živino in proti nebu dvignjene glave te živali. Nekega dne je stopil k meni Sukiman ter mi rekel:

"Priznaj moč prerokovega služabnika!"

Nakar sem mu odgovoril:

"Priznaj potrpežljivost Kristusovega služabnika."

Kmalu je prišel velik tatarski praznik: čačuk bajram. Ko se je stemnilo, vzeli so Tatarji baklje ter hodili v velikih gručah po vasi.

Bil je ravno poln mesec; dvignili so oči proti nebu in glasno klicali svojega boga in njegovega preroka; pri njih je ta navada, da hodijo vso noč ter molijo. Ta dan dele tudi razne milosti. Sužnji sede kraj ceste ter dobe obleko in hrano, če jo prosijo.

Nekaterim skrijajo sužnjost; nek kosaški vodja, ki je rešil neko tatarsko dete iz vode, je bil puščen na svobodo. Ta dan uslišijo vsako prošnjo.

Vsled tega vlada ta dan veliko veselje med ujetniki; nihče ne trpi lakote, nihče ni bičan in nobenega ne obsodijo na smrt.

Sukiman je šel mimo mojega ležišča. Poleg njega pa Ila, v svojem ponosnem vedenju me še niti pogledala ni. Vendar mi je vrgla iz košarice ječmenov kolač, gledajoč medtem na drugo stran. Sukiman je mislil, da bodem tudi jaz prosil za kako usmiljenje, kakor so drugi; gotovo mi ne bi ničesar odrekel. Čeprav se nisem imel dolgo časa nič v ustih, zdelo se mi je vendar, da je nedostojno za plemiča, da prosi kot prostak; rajši sem trpel lakoto.

Sukiman je rekel navzočim:

"V resnici ima ta človek železno voljo! Človek bi ga moral prositi, da bi imel sam s seboj usmiljenje, ker njemu je ponos nad vse."

Pogan ni vedel, da je bila ravno takrat moja duša najslabša, da skoro nisem padel pred njegove noge, ker moje muke so bile močnejše od mene.

Ponoči je zopet postavil nekdo hrano poleg mene. Pohlepno sem jo pojedel ter se ž njjo okrepčal. Vlekel sem se s slamnatega ležišča in čeprav so se mi tresle roke in noge, sem nosil vodo iz reke v korito.

Bog mi je poslal sledeči dan večjo množico kobilic. Glad me je prisilil, da sem moral jesti golazen, čeprav je zelo ostudna. Živel sem ko ptica, od danes do jutri, in kedar sem hodil po morskem obali, sem pobiral polže, ki jih je morská voda vrgla na suho.

Noči so prihajale mrzlejšje. Drugim sužnjem je bilo dovoljeno prenočevati v šotorih, dočim sem moral jaz spavati na smetišču. Usmiljena goveda se je vlegla okoli mene in grel sem se ob njihovih telesih. Mislil sem samo, da ne bom preživel zime, in to je bila edina moja nada, ker druga se ni porajala v moji glavi.

Ah, draga mati, domovina! Kako sem hrepenel po tebi! In za teboj, mila deklica! Čeprav te nisem videl, nisem te prenehal ljubiti, da, hrepenel sem po tebi bolj, nego po vodi v najhujši vročini, nego po smrti v najhujšem trpljenju.

Previdnost bdi na različne načine nad onimi, ki jih hoče izkušati. Da ni bilo bede in zasramovanja, v katerem sem živel, bi me bil prodal Sukiman v Carigrad ali v Galac, kjer so bili veliki sejmi za ujetnike. Sedaj, ko sem še komaj živ, ne bi me hotel ni-

hče kupiti; bolj sem podoben mrliču nego plemiču.

Ni bilo najhujše, da sem bil oblečen v blatne cunje. Tako sem shujšal, da sem bil podoben živemu okostnjaku, pri tem so mi rasli lasje na glavi in po bradi, moja koža je bila vsa razpokana in pokrita z lišaji, ker sem ležal v bližini goved.

Mnogi so me imeli za gobavca in tudi svojim soujetnikom sem se že pričel gnusiti.

Rad sem dopustil, da mi je razpadalo moje grešno telo za moje grehe. Ker samo dve stvari sta večni: neumrljiva duša in čast, ki sta tradicionalno in nerazdružljivo spojeni, kakor sij nebeskih zvezd.

IV.

Prišla je spomlad in zopet je obsijalo solnce moje bedo. Že sem se bil toliko privadil, da sem pozabil, da bivajo okoli mene tudi srečni ljudje. Lavstave in druge ptice selivke so letele na sever v velikih jatah, jaz sem jim klical: "Hitre ptice! Ah, pripovedujte v moji domovini vsem ljudem, da sem vztrajal kot plemič, da sem ostal zvest domovini. Čeprav sem globoko padel, čeprav so me pogazili s svojimi nogami, jokam samo pred svojim nebeskim gospodarjem, ali pred svojimi sovražniki skrivam svoje žalostno obličje in kljubujem s svojo močjo njihovemu zaničevanju."

Konec moji bedi je bil še daleč, ali ta spomlad je prinesla mnogo sprememb in prerokbe so kazale samo na slabo prihodnost.

Na nebu nad Krimom se je prikazal bič božji, zvezda repatica, ki je trepetala s svojim modrim očesom, a s svojim repom je mahala v pogin vseh pogonov.

Preplašeni Tatarji so kričali, vpili, tolkli z orožjem cele noči, streljali so prižgane puščice z lokom proti nebu, da bi preprodili ptico, ki jim prerokuje nesrečo. Duhovniki so odredili strog post.

Strah je obšel vse ljudi, in ni bil prazen, ker raznesel se je glas, da se širi kuga.

To spomlad bi morali dvakrat napasti poljsko državo, a ni prišlo do tega. Ljudje, ki so stali v velikih trumah na cesti, se niso upali glasno govoriti, temveč so obračali oči na iztok, kjer je bilo "črno čudo", kakor so oni govorili.

Vsak dan so se širile nove vesti med ljudstvom. Naenkrat se je raznesel glas po Kislihu, da je kuga prišla v kanovo prestolico. Kan je pobegnil iz mesta. Nekateri so govorili, da bode zbežal s svojimi ženami v južne gore, a drugi so pripovedovali, da pride v Kislihi, kjer čisti zrak morskimi veteri.

Po nasvetu čarovnikov je prišel Kan v Kislihi, pred seboj je gnil veliko živine, da bodo on in njegovi dvorjani imeli dovolj hrane. Bej Sukiman ga je sprejel z velikimi častmi; ljudje so padali pred njim na kolena, ker vsi ga časte kot boga in verujejo, da je on v sorodu z nebeskimi bitji.

S seboj ni imel velikega spremstva, samo dvor in tisoč telesne straže, nekoliko uradnikov in ag; bali so se, da se kuga tam ložje pokaže, kjer je več ljudi. Od Kisliha je bila kuga oddaljena samo še dva dni. Kan je hvalil svojega boga, obilno obdaroval čarovnike in podelil mnogim sužnjem svobodo.

Ko je nekega dne jahal mimo mojega ležišča, je stopil prav blizu mene in vprašal Sukimana, kdo je ta ubogi človek. Ne vem, kaj je odgovoril bej. Videl sem samo, da sta se dolgo razgovarjala; Sukiman se je gotovo pritoževal nad mojo nevaležnostjo in trdovratnostjo, ker je na koncu rekel:

"Samo poskusi, gospodar!"

Kan je stopil k meni. Dva služabnika sta priskočila ter zavpila:

"Padi na kolena in tolči glavo ob zemljo, neverni pes!"

Nisem poslušal, čeprav so me pričeli tolči s palicami po glavi.

Tedaj me je vprašal kan sam:

"Zakaj ne padeš pred menoj na zemljo?"

Odgovoril sem:

"Gospodar, ker ne pristojta plemiču, da to stori pred svojim kraljem, zakaj zahtevaš, da to storim pred tujim in še celo pred poganom?"

Obrnil se je kan od mene in rekel:

"Resnico si govoril, Sukiman!"

Potem pa reče meni:

"Ko bi ti rekel, da dobiš svobodo, če mi izkažeš čast in padeš pred menoj na zemljo, ali da te dam mučiti, ako ne storiš tega, kaj bi si izbral?"

Odgovoril sem mu na to, da sužnju ne gre izbirati. Stori naj, kakor najbolje ve, samo pomisli naj, da je vladarjeva čast od božje milosti, da je Stvarniku najbolj podoben in da svojo moč najbolj pokaže s tem, da ne pošlje smrti, temveč da podari življenje.

Premišljal je nekaj časa in nato odgovoril:

"Ko mi nočeš izkazati časti in me ne maraš poslušati, potem grešiš proti Bogu, ki zapoveduje, da morajo sužnji ubogati."

Odgovoril sem mu:

"Samo moje telo je v sužnosti."

Ko so začuli Tatarji, so prebledeli, a on je bil tih. Po kratkem molku je odjahal, a še predno me je zapustil, je rekel svojim spremljevalcem:

"Ako kedaj padete v sužnost nevernikov, glejte tedaj, da bodete taki, kakor je le-ta!"

Imel sem po tem dva dni mir in pri- našali so mi hrane. Nekateri so še celo govorili:

"Naš gospodar te n- bo pozabil; če te poviša, tudi ti na nas ne pozabi."

Sužnost je tako ponižala ljudi, da so me prosili za mojo naklonjenost, ko so le slutili, da bi mogel nastati preobrat v moji usodi.

Radoval sem se v duši, ker sem mislil, da bom dosegel svobodo in s tem tudi svojo srečo.

Čez dva dni je prišel k meni kan.

"Razmišljal sem o tebi, za svojo hrabrost si zaslužil mojo milost. Povej mi, kaj naj storim zate?"

Odgovoril sem mu, da bi bilo zame, ko sem rojen v svobodni deželi, svoboda najdražji dokaz njegove milosti.

A on me je vprašal:

"A če ti je ne dam?"

"Potem me moreš ubiti."

Prišel je zopet premišljati, ker hotel je, da se vsi ljudje čudijo njegovi modrosti ter ga slave, in da on ničesar ne stori brez premisleka.

Moje srce je silno utripalo.

Po kratkem molku odgovoril:

"Pes! Ne napenjaj preveč loka, da ne poči in da te ne rani! Rečem ti za-

dnjokrat: Darujem ti rdečo obleko, vzamem te na dvor, obdarim te z bogastvom, imenujem te za svojega konjarja in ne zahtevam od tebe, da se odrečeš svoji veri, ako le rečeš, da mi hočeš svobodno služiti."

V začetku je zdrhtelo moje srce od veselja, ali pomislil sem, da je to ravno satanova izkušnja!

"Kaj naj odgovorim svojim dedom v nebesih, kadar me vprašajo: Kaj si bil na svetu? Kaj naj rečem onim vitezom, ki so padli v boju? Bil sem prostovoljno konjar pri Tatarjih", sem se vprašal sam sebe.

Grozni strah me je obšel pri tem vprašanju, še večji nego pred mukami in smrtjo. Zato sem stegnil roke proti Kanu ter mu zaklical:

"Gospodar, ne išči moje volje, ker volja prihaja iz duše, a duša ne čuti samo vere, temveč tudi stan, iz katerega je izšla. Oni stan, ki sem ga podedoval po očetu, tega moram obdržati nemoadeževanega."

"Suženj, ti si prelomil rok."

Videl sem, da je udaril zadnji čas, kar pojavila se mu je na obrazu jeza, toda premagoval se je ter rekel Sukimanu:

"Modri Sukiman, šel sem predaleč v svoji dobroti in v resnici sem preveč obetel temu psu; zapovem ti, da ga popolnoma ukloniš. Predno mu vzameš življenje, prisiži ga z mukami, da plazi v ponižanju pred tvojimi nogami."

Po teh besedah je odjahal, a mene so pa po Sukimanovem povelju zvezali h kolu. Vsi ujetniki in vsa družina je prišla gledat, kako bodo mene mučili.

Vroče sem molil k Bogu, da mi da moč, da se ne bi ponižal. Skoro sem začutil, da je moja molitev uslišana, ker občutil sem dih, ki je hladil moje bolečine. Spomnil sem se, da sem zastopnik močnega križa, ki se ne ukloni; da sem tu poslanec svoje domovine, da so me vitezi izbrali za muke, da sem vojak, in da bom užival v nebesih večno slavo.

V teh mislih čutil sem kljub lakoti in mojemu ubogemu položaju, v sebi neko veličanstvo, zdelo se mi je, da gledam z višine na ta svet.

Pričeli so me pretepavati z biči in kmalu je tekla kri iz mojega telesa.

In vprašali so me:

"Hočeš pasti na zemljo?"

A jaz sem jim odgovoril:

"Sem poljski plemič."

In iznova so me bičali, dočim so drugi začeli polagoma lutiti pod mo- jimi nogami, da bi tem preje poprosil za milost.

Prišel sem popuščati, ali ne z duhom, temveč s telesom, ker velika utrujenost je objela moje ude.

Ko sem videl, da se mi bliža smrtna ura, zbral sem vso svojo moč, vzdignil glavo ter zaklical proti domovini:

"Ali me vidiš in čuješ?"

Nenadno je prodril do mene glas, ki se raztega čez stepe in Perekopa:

"Vidim!"

V daljavi sem videl nekaj hrumeti, nebo in zrak sta se spojila, in iz oblakov se je pojavila krasna žena ter stopila kraj mene.

Ogenj me ni več pekel, udarcev bičev nisem nič več čutil, in čutil sem, da me je žena nosila po zraku. Visela je nad zemljo, in okoli truma pevajo- čih angelov. Pevali so:

"Ni pokrit s poljsko viteško haljo, temveč z ranami! Vitez, vitez! Hraber si v boju, potrpežljiv v mukah, ti zvesti sin krvave dežele, dobrodošel nam v miru, dobrodošel v sreči — v radosti in veselju!"

Tako smo leteli proti nebu, in kar sem ond videl, tega ne morem povedati moj grešni jezik ubogim zemlja- nom.

V.

Voz je škripal pod menoj, in hladil me je svež, hladen veter. Odprl sem oči, ali nisem videl pred seboj Kisliha, temveč stepe, ki se je širila kot brezkončno morje. Zaprl sem oči in mislil sem, da je to gol sen. Zopet pogledam starega Chimeka, služabnika pri Woršyanskih in pri njem še nekaj drugih hlapcev na konjih. Ta mi je rekel:

"Hvala Bogu, da ste se konečno za- vedli."

Vprašal sem ga, kam se vozimo.

"Na Poljsko."

"Kaj sem osvobojen?"

"Da, Vi ste prosti, svobodni."

"Kdo me je odkupil?"

"Gospodična."

Ko je izrekel besedo "gospodična", obliše so me solze, iztegnil sem roke in padel sem v nezavest.

Ko sem se drugega dne zavedel, mi je Chimek povedal vse.

"Častiti gospod Woršyanski je že odšel s tega solznega sveta na boljši svet. A Marysja, ki je postala dedinja, je stanovala pri svojem stricu. Tjaka je prišla vest o mojem ujetništvu, ona je padla pred stujem na kolena, priznala mu, da me ljubi in odku- pila me je pri Sukimanu."

Chimek ni našel kana v Kislihu, ker je že ta, ko je minula kuga, odšel v mesto Eupatoria. Sukiman je mislil, da sem že mrtve ter me je prodal za tristo dukatov. Tudi Chimek je dvol- mil, da me pripelje živega domov, ker dva dni se ni vedelo, ali sem živ ali ne, a ljubi Bog me je vendar še ohranil pri življenju.

Ko sem za vse to zvedel in pri mi- sli, da me je moja ljubljena odkupila iz tatarske sužnosti, zajokal in prise- gal sem, da bom ljubil to usmiljeno deklino in jo varoval do konca življe- nja.

Sedaj se mi je zdelo, da je bilo moje ujetništvo na Kavkazu, moje trpljenje samo sen. Tako je odločila božja pre- vidnost, da s časom vse mine in ostane samo v spominu s to razliko, da so spomini tem slajši, čim groznejši so bili doživljaji. Ako Bog kedaj izkuša plemiča, da mu moč in voljo, da more prenesti nesrečo; če mu vzame življe- nje, zaradi tega ga pa posebno nagra- di. Meni je poslal rešitelja, namreč Marysjo, in ni dopustil, da bi podlegel njegovim izkušnjam.

Nekega dne sem hotel zajahati ko- nja, toda tega mi ni dovolil Chimek, ker se nisem bil še pookrepil.

Ležal sem na vozu na hrbtu, kakor vreča, in v takem položaju sem prišel v Mohylno.

Ko so me zagledali stari moji tova- riši, prihiteli so k meni kot čebele iz panjev in klicali so mi:

"Vse vemo o tebi, vse vemo, dobro- došel naš tovariš!"

Ko so videli noge, ki so bile pokrite z ranami, so pričeli prelivati solze in govorili:

"Na kolena pred njim, ker on je naj- boljši vitez med nami."

Oblazili so me z darovi. Karkoli je kdo imel ali kar je prinesel kot plen iz pohodov. Tu so bili veliki, osedlani tatarski konji, svilene obleke, sablje, okrašene z dragimi biseri, bogato o- rožje, sobolovo krzno in druge stvari. Obdarovali so me z blagom, ki je bilo vredno več tisoč dukatov, tako da sem rabil za prevoz teh darov celih pet voz.

Vse to so mi dali rade volje, in to tem lažje, ker so bili šli v boj proti Kozakom. Loboda in Nalavejko sta bila zanetila vstajo v Ukrajini, radi česar jih je preganjal Sulkiewski.

Od tam smo potovali dalje. Često

(Nadaljevanje na 7. strani.)

Edini Slovenski zla-
tarski trgovec ur veri
žic in prstanov in vsa-
kovrstne zlatnine—
se vam priporočam
rojkom in rojakinjam
da se pri meni oglesi-
jo če potrebujete kaj
zlatnine predno zame-
sete svoj denar tujcem.
Moja zlatnina je po-
polnoma jamčena, mo-
ji stroški so mali; za-
vo! tega dam ceneje
kakor drugi. Imam
vsakovrstnih ur, El-
gin, Waltham, Ham ton in Illinois. Imam na
izbero budilnih in stenskih ur. Rojaki ne poza-
bite gesla, svoji k svojim. Podpirajte domače
ljudi ne pa tujce. Pri meni bote vedno najboljšje
postreženi. Priporočam se vsem v Jolietu in po
zadnjih državah.

FRANK BAMBIČ
306 Granite St. JOLIET, ILL.

Oscar J. Stephen
Sobe 201 in 202 Barber Bldg.
JOLIET, ILLINOIS.
JAVNI
NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča
v mestu in na deželi.
Zavaruje hiše in pohištva pro-
ti ognju, nevihti ali drugi po-
škodbi.

Zavaruje tudi življenje proti
nezgodam in boleznim.
Izdeluje vsakovrstna v notar-
sko službo spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

FR. Kompare.

SLOVENSKI PRAVNIK

ADVOKAT.

Telefon S. Chi. 439.

SOBA 19, 9206 COMMERCIAL AVE
SO. CHICAGO, ILL.

Metropolitan Drug Store

N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarna

JOHNSONOV

"BELLADONNA" OBLIŽI

ALI OBLIŽI IZ VOLČJAH ČREVESI SO KROVATNI PLO.

REVMAZIZMU
HROMOSTI
BOLESTI V KOLKU
BOLESTI V ČLENKIH
NEVRALGIJA PROTINJA
OTRPOSTI MIŠIC
SLABOTNEM KRUŽU

SLABOSTI V ČLENKIH
PLJUČNIH IN PRSNIH BOLEZNIN
MRAZENJU V ŽIVOTU
VNETJU OPRNE MESENE
PREHLAJENJU
BOLESTI V LEDJAH
BOLESTI V KRUŽU
HUDEMI KASLU

IZČISTI CELO TELO IN
KREPI VES ŽIVOT
NAREDI BOGATO KRI,
UREDIL PREBAVO.

To zdravilo, katero morejo rabiti vsi člani družine in katero vi morete
rabiti v vseh slučajih, če se slabo počutite, je dobro poznano

TO ZDRAVILNO, katero je narejeno iz grenkih zelišč in rudečega vi-
na, ima široko polje delavnosti, ker ima zdravilno moč v nerednostih prebav-
nih organov, kateri so temelj zdravja celega telesa. To zdravilo morate ra-
biti pri

BOLEZNIH ŽELODCA in ČREVES
ZAPRTIJI IN NJE POSLEDICI,
VEČKRATNEM GLAVOBOLJU,
REUMATIČNIH NAPADIH,
NEURALGIJI in NERVOZNOSTI,
MNOGIH ŽENSKIH BOLEZNIH,
KOLIKAH IN KRČIH,
VZDIGAVANJU in KOVCANJU...

VZDIGAVANJU in KOVCANJU.

in pri vseh takih boleznih, pri katerih je znak bolezni, izguba teka in slabost.
V LEKARNAH.

JOSEPH TRINER,

1333-1339 SOUTH ASHLAND AVE.

CHICAGO, ILL.

J. P. KING
Oba telefon
števi. 8
Lesni
*****trgovec.
Clinton in Desplaines Sts. Joliet

EDINA SLOVENSKA TVRDKA

Zastave, regalije, znake, kape, pečate in vse potrebščine z društva in jednote.
DELO PRVE VRSTE. CENE NIZKE.

F. KERŽE CO.

2616 S. Lawndale Ave. CHICAGO, ILL.
SLOVENSKE CENIKE POŠILJAMO ZASTONJ

Prepričani smo,
da vsaka velika banka je prišla do svojega stališča za to, ker je dobila v svoje roke prav veliko število

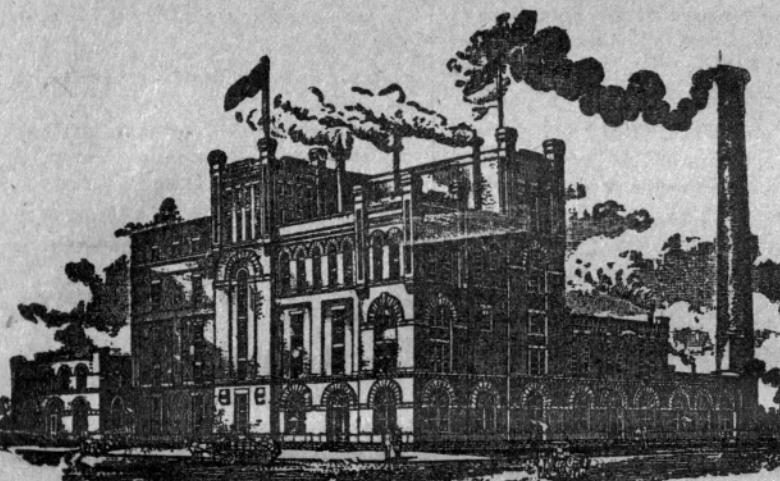
malih vlog

Radi imamo na skrbi male vsote, najsibo za uloge ali pa za čekovni ali trgovski promet.

Plačamo 3% obresti na vlogah.

First National Bank

Cor. Chicago and Van Buren Sts.
Najstarejša banka v Jolietu.
Glavnica in preostanek \$400,000.00.

Fred Lehning Brewing Co.
JOLIET, ILL.

FINO PIVO V STEKLENICAH.

Bottling Dept. Cor. Scott and Clay St. Both Telephones 24

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP
proti žeji - najbolje sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

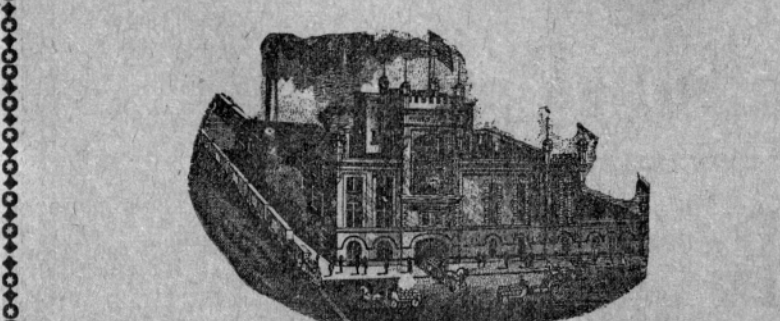
Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIVO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.
913 N. Scott St. Joliet, Ill
Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

JOLIET CITIZENS BREWING CO.
North Collins St., Joliet, Ill.

Pijte "Elk Brand" pivo
Izdelovalci najboljšega piva sodčih in steklenicah.

Spomini na moje romane v Sv. Deželo.

Rev. Jos. Pollak.

(Dalje.)
14. Naplus.

Mesto Naplus — Neapolis — je stari Sijem. Sv. pismo nam pripoveduje, da so Jakobovi sinovi Sijemčane vabili in odpeljali vjete njih žene in otroke v kazen za hudobijo, katero je storil Sijem Hemorjev sin Dini, Jakobovi hčeri. Ko so se Izraelci vračajoči se iz Egipta polastili Palestine, je bilo mesto izročeno levitom. Blizu tega mesta so ob Jozuetovem času Izraelci ponovili zavezo z Bogom, katero so sklenili v puščavi. — Roboam Salamonov sin je prišel v Sijem, da bi ga ljudstvo spoznalo za kralja. Toda ljudstvo zahteva od Roboama obljubo, da bo z njimi milejšje ravnal, kakor njegov oče Salamon. Ker Roboam tega ni hotel obljubiti in je pretil, da bo še trje z njimi postopal, je odpadlo od kralja deset rodov. Zastonj so poslali Adurama v Sijem, da bi ljudstvo pomiril, Adurama so kamenali, Roboam pa je moral bežati v Jeruzalem. Deseti rodovi pa so si izbrali za kralja Jeroboama, ki je vladal v Sijemu, katerega je tudi vtrdil in olepšal. Pozneje pa je vladal kralj v Tirzi in Sijem je zgubil polagoma svojo veljavo. Kljub temu, da je mesto mnogo trpelo vsled vojsk in potresov, si je zavoljo rodovitnosti svoje okolice vendar vedno hitro opomoglo. Po asirski sužnosti so prišli v te kraje paganski naseljenci, ki so se spojili z domačini v eno ljudstvo v samarijane, katerih je še dandanašnji nekaj v Naplusu. V Sijemu je oznanjeval Jezus Kristus sam sv. evangelij. Cesar Vespazijan pa je naredil iz tega mesta rimsko naselbino, kateri je dal ime Flavia Neapolis — po naše Novomesto — in iz tega imena je nastalo pokvarjeno današnje ime "Naplus". Imenitno je bilo to mesto v času križarjev; leta 1187 pa je padlo zopet Saracenom v roke. Mesto ima dandanašnji nad 20,000 prebivalcev, izmed katerih je komaj 600 kristjanov, 200 samarijanov, nekaj malega judov, vsi drugi so zagrizeni mohamedanci.

Mesto ima jako lepo lego. V bližini mesta in v mestu izvira okoli 80 studenc; zato je okolica jako rodovitna in precej dobro nasajena z mandeljni, pomarančami, figami, palmami in drugim drevjem. Ako od daleč pogledaš na mesto, bi sklepal, da ima tudi lepe in velike hiše; ko stopiš v mesto, se pa prepričaš, da temu ni tako. Mesto je pač tako, kakoršna so vsa jutrovska mesta — nesnažno in v vseh ozihi zanikrno.

Prva naša pot je bila h katoliškemu župniku, ki vodi župnijo, katere šteje samo 100 duš. V župnišču je za romarje vedno pripravljen več izb z dobrimi posteljami, ker bi bilo pri mehedancih tu in tam celo nevarno iskati prenočišča. Precej potem, ko smo se oglasili pri gospodu župniku smo bili, akoravno od dolgega in vtudljičnega jahanja precej zdelani, takoj zopet na nogah, da pogledamo kolikor mogoče hitro vse zanimivosti. Ura je bila že blizu šest in drugo jutro smo nameravali na vse zgodaj odriniti proti Jeruzalemu.

Prav blizu mesta ste zgodovinsko znameniti gori Ebal in Garizim; mej njima pelje po dolini pot proti Jeruzalemu. Gora Ebal je nekako gola in zapuščena, med tem ko je gora Garizim precej obrasčena. Na vsako izmed teh gora je postavil Jozue po šest izraelskih rodov; tako je najprej blagoslovil ljudstvo, potem jebral blagoslov in preklestvo (Joz. 8, 33, 34.).

Dobre pol ure od mesta, blizu nove turške velike vojašnice je Jakobov studenec, katerega smo šli najprej gledat. — Bilo je nekega vročega dne, ko pride Gospod na poti iz Judeje v Galilejo k temu vodnjaku, katerega je bil v davni preteklosti skopal oče Jakob. Truden od dolgega pota se vsede Gospod k studencu, med tem so šli učenci v mesto kupovat potrebnih jedi. Prav tedaj pride — človek bi rekel, slučajno — neka žena zajemaj vode. Gospod prosi to ženo, naj mu da piti, in v zahvalo ji poda grenko dušno zdravilo, vsled katerega se zbudi grešni vest in slednjič jo napoji še z vodo večnega življenja. Komaj mine par trenutkov in iz grešnice postane spokornica in iz spokornice goreča misionarka. Žena pusti pri vodnjaku vrč, hiti v mesto, in pove koga je videla; samarijani pridejo vunkaj iz mesta, poslušajo Gospodove božje nauke in verujejo v Kristusa. Nad 24 m. globokim vodnjakom je bila nekaj cerkev, dandanašnji je nad vodnjakom sezidana le lopa. Lopa in vodnjak sta v posteti nezjedjenih Grkov. Ta vodnjak je dandanašnji posušen in ne more več pogasiti žeje popotnikom, nauki pa, katere je Gospod pri tem vodnjaku razlagal, so studenec žive vode narodom, že skoraj 1900 let! O Gospodu, daj tudi nam studenec žive vode, ki teče v večno življenje. Daj vode suhi zemlji naših duš, daj nam pa tudi vne-mo, da bomo s Tvojimi zveličavnimi nauki namakali duše družin!

Mračilo se je že prav močno, ko smo se vračali od Jakobovega studenca nazaj v Naplus. Ker smo hoteli drugo jutro zgodaj odriniti proti Jeruzalemu in bi tedaj jutraj nikakor ne bilo več časa, sem hotel še zvečer, kljub temu, da je domači župnik odločno odsvetoval — videti stare pergamentne liste petih Mojzesovih bukev se samarijanskimi črkami. Gospod žup-

nik je zato odsvetoval, ker so v mestu mohamedanci jako zagrizeni in ker je od župnišča do molitvenice samarijanov dobre pol ure hoda po strašnih, ozkih in popolnoma temnih ulicah, katerih nekatere, — ako sem v temi prav videl — vodijo pod zidovi, ako ne celo pod zemljo. Tudi nekateri izmed covaršev so se obotavljali, češ, pot je gotovo nevarna po noči. Ker sem hotel na vsak način iti, ako ne drugače pa sam z vodnikom, so se vdali slednji vsi in šli smo po temnih jako znotanih ulicah do molitvenice. Šele sedaj sem spoznal, kako prav je imel ž. župnik. Ko bi naš bil kdo v teh grozljivih, popolnoma temnih ulicah napadel, bilo bi lahko po nas. Hvala pa Bogu, nič hudega se nam ni zgodilo. Slednjič pridemo vendar le pred molitvenico in po dolgem trkanju nam pride odpirat sam veliki duhovnik, mož visoke, lepe postave in v obrazu odločnih potez. Omenil sem že, da so samarijani zmes judov in paganov; tako je tudi njih vera zmes judovske in paganske. Kakor so se sovražili že v Gospodovem času med seboj judje in samarijani, tako se sovražijo še sedaj. Samarijanci, katerih je le 200, se oestro ogibajo zakonov z drugoverci, zato so se pa tudi ohranili večinoma take kakoršni so bili. Njih poglavar je veliki duhovnik, katerega čast je dedna. On in njihova družina žive od desetine, katero mu zvesto plačujejo verniki. Samarijani imajo imenik svojih velikih duhovnikov, ki sega — kakor se trdi — nazaj do Arona, Mojzesovega brata. Samarijani se nosijo tako, kakor drugi prebivalci mesta, le na glavi morajo nositi po turški postavi turško kapo blede rudeče barve. Pri duhovnih opravilih ima duhovnik belo obleko in belo kapo. Navadni samarijani si lase strižejo, duhovniki nosijo pa dolge lase; veliki duhovnik pa more biti le oni, katerega las se nikdar niso dotekle škarije. Razun peterih Mojzesovih knjig in pokvarjene Jozuetove knjige, nimajo nobenih drugih svetih knjig. Praznike praznujejo po Mojzeovi postavi natančno in sicer gredo trikrat na leto na goro Garizim, kjer je stal nekaj templj; na gori ostanajo potem v šotorih, dokler trajajo prazniki.

Veliki duhovnik nas je peljal v molitvenico in nam je pokazal stare dragocene pergamentne zvitke, katere ima spravljene v starih srebrnih pušicah. Ti zvitki so gotovo stari 2300 let, sami samarijani pa trdijo, da so stari nad 3000 let, pisani so se starimi samarijskimi črkami. Zato da nam je veliki duhovnik pokazal to znamenitost in se z nami nekaj časa trudil, mi je treba seveda plačati bakšiš. Ponujal mi je prepis teh listin, na katerem so stare črke natančno ponarejene, toda zahteval je za ta prepis 50 frankov. Pozneje je prinesel za menoj v župnišče njegov najstarejši sin, prihodnji veliki duhovnik, jako lep in ponosen mladenič, manjši prepis, katerega sem tudi kupil. Sploh se trdi, da so samarijani lepi in nadarjeni ljudje, kljub temu, da se zavoljo pičlega števila, ženijo in može v sorodstvu.

V križarskih časih je stala v Naplusu krasna sv. Janezu posvečena cerkev, katere je sedaj seveda prezidana in predelana v turško mošejo. — Omenim še, da je bil v Naplusu rojen zgovornik in marternik krščanske vere sv. Justin.

Popolnoma v temi smo se srečno vrnili nazaj v župnišče, v katerem je bilo že vse pripravljeno za večerjo, katere smo bili tudi res že silno potrebni. Toda treba je bilo še precej dolgo čakati. Komaj so namreč ljudje zvedeli, da sta med nami tudi dva usmiljena brata, so kar trumoma prihiteli, bolniki in bolehn, katerim sta potem morala dajati raznovrstne nasvete. (Dalje prih.)

IZ SLOVENSKEGA NASELBIN.

(Nadaljevanje z 2. strani.)

Valley, Wash., 12. marca. — Slavno uredništvo A. S. Ker je moja naročnina potekla pred nekaj časom, zato rečem vam danes plačam. Obenem želim, da natisnete par vrstic iz te naselbine. Sicer novega ni posebnega. Zima nas zapušča, noči so še mrzle, podnevi je pa toplo.

Gospa Lujiza Stare je obolela že pred enim mesecem, pa je še zdaj priklenjena v posteljo, ima želodčno bolezen. Upamo, da se ji obrne na boljše, ker ona je dobra žena. Kar se tiče cerkve, še ni nobena tako naredila kot ona, je zmeraj skrbela, da so bili oltarji lepo okinčani. Vsi ji želimo ljubo zdravje.

Ker se je moj dopis zavlekel, končam. Pozdrav vsem rojakom in rojakinjam po širni Ameriki, in tebi, vrli list, pa veliko uspeha in da bi zahajal v vsako slovensko hišo!

Mary Swan.

Valley, Wash., 5. marca. — Amer. Slovenec! Potekla mi je zopet naročnina za preljubi časopis Am. Slov. Pošiljam vam zopet \$1 za enoletno naročnino. Amerikanski Slovenec je res prvi in najboljši slovensko-katoliški časopis v Ameriki in je vreden vse časti. Zahajati bi imel v vsako slovensko hišo.

Miss M. T.

V Tatarski sužnosti.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

smo srečavali polke in vojski so povpraševali:

"Kdo se pelje na vozu?"

Na to jim je odgovoril Chimek:

"Plemič, ki je zelo mnogo pretrpel v sužnosti."

Vsled teh besedi nas je vsakdo pustil v miru, a bilo je tudi takih, ki so nas obdarovali.

Za Kijevom sem srečal Sulkiewskega, ki je šel proti Perejaslovu, da tam kaj prebrede Dnjeper. Ko je ta junak zvedel, kaj vse sem pretrpel v sužnosti, je govoril, da bode o tem obvestil kralja. Poklonil mi je tudi drag prstan, ki ga še danes nosim na roki. Srce se mi je širilo v prsih, ko sem gledal njegove vojske; čeprav jih ni bilo veliko število in so bili izmučeni od velikanskih naporov, jih vendar nihče ne bode potolkel.

Kadar sem gledal te od solnca in stepe opaljene ljudi, ki nočujejo po stepah, po dva ali tri dni nič ne jedo, ne odlagajo niti podnevi orožja, rane pokrivajo s smodnikom in še se drže junaško, takrat sem videl šele svojo ničevost in pomislil sem sam pri sebi: "Ne bom se več bahal s svojimi slugami, če se ti ne pritožujejo, temveč veselo pojejo, kakor da ne vedo, da so junaki. Oh, kako mi je žal, da nisem mogel zajahati konja, opasati meča in pripeti si na prsa oklep, da bi šel z njimi. Toda treba je bilo najprvo zaceliti svoje opečene rane."

V tistem času je bilo na Ukrajini vse polno zabav in veselja za vsako višeko dušo.

Nekoč smo naleteli na četo, ki se je bila opila z moldavskim vinom. Chimek je povedal po svoji navadi, da pelje plemiča, ki je zelo trpel v sužnosti. Pri baklinem svitu me je spoznal vojaški poveljnik, ki je bil zajedno z menoj na Krimu in je pričel klicati:

"Gospod, gospod!" in obrnil se je k drugim: "Tu peljejo svetega Poljaka."

Nato je pred me pokleknil, se odkril, njegovemu zgledu so sledili še ostali. A jaz sem jih zmerjal, zakaj nisem zvesti svoji domovini. Njihov vodja Kremski, ne samo da mi ni nič vzel, temveč še obdaroval me je in dal mi je celo spremstvo. Tako tudi sovražnik spoštuje vojaka, ranjenega in hrbrega, radi česar bode že Bog obdaril Kremskega z večnim zveličanjem. Ta Kremski ni bil tako velik sovražnik poljske države, kakor se to v obče trdi.

V celi Ukrajini je šumelo življenje kot v panju. Mnogo težav je poslal Bog nad našo deželo, ker približevala se je tudi kuga. Dokler je bil um zaposlen na druge zadeve, se je malo pazilo na bolezen; meni se je zdelo, da jo gledam z lastnimi očmi z voza. Kuga se ni držala samo vasi, temveč obiskala je tudi mesta in uničila mnogo življenj. Ljudstvo je prirejalo procesije, pri katerih so nosili zastave z mrtvaškimi glavami.

Bog je udaril z neko slepoto ljudi, ker ni bilo med njimi sloge, vedno so se med seboj prepirali, mesto da bi složno delali v prosep svoje države.

Sovražnik se je zbiral na mejah, dočim so bile naše sile raztresene. V tem je bila naša vedna nesreča. Da bi bilo plemstvo složno, edino in bi udarili skupno na sovražnika, ves svet bi moral pred nami trepetati.

To pripominjam radi tega, ker ni boljših jahačev nego so naši konjeniki in kadar sem kasneje videl, da so z lahkoto nadvladali turške janičarje in švedske konjenike, spomnil sem se, da nas je narava obdarovala z darom vojevanja bolj nego druge narode.

Gotovo je tako pri božji volji. Vsak prijatelj rodne grude mora braniti svojo domovino. Slava, ki si jo pri tem pribori, je večja in gotovejša, je rešitev grešne duše.

Pri tem se ne sme vedno misliti nase, temveč na svojo domovino, ki mora vedno do konca sveta trajati! Amen.

VI.

Moj Bog sveti in vsemogočni, bodi blagoslovljen v svojih delih! Kamorkoli obrnem svoje solzne oči, povsod vidim Tebe; in kjerkoli Te vidim, tam Te slavim. Ti si obesil nebeška telesa na modro višino; Ti zapoveduješ solncu, da vzhaja izza morja in tako napraviš dan nad hribi in dolinami. Tebi v čast šumi gozd in rezgeče konj na stepi. Vsa zemlja Te časti in slavi.

Čeprav si mene, svojega zvestega služabnika zapustil, bodi tudi radi tega slavljen in čaščen! V boju sem preživel dneve svojega življenja, v težkem delu so mi osiveli lasje. Tam, Gospod, kjer so topovi slavili Tvoje veličanstvo, kjer stotine glasov imenuje Tvoje ime, bil sem jaz. Po Moldaviji in Livlandiji je tekla moja kri in moje telo hrepeni po večnem počitku. Na oni svet ne bom prinesel zemeljskega bogstva; nimam premoženja, ne časti, ne dostojanstva, ker reven sem, kakor sem bil, ali pokazal bom svoj ščit in rekel bom svojemu Gospodu:

"Poglej ga, ni omadeževan razen s krvjo!"

Svoje neomadeževano ime sem ohranil, nikdar se nisem upognil in čeprav sem se zvižal pod bolečinami, a nisem se uklonil.

S temi besedami se končujejo odlomki iz dnevnika Aleksija Zdanoborskega. Iz te male kronike se razvidi, da je ta "nezlomljivi vitez", ki ni hotel postati tatarski konjar, preživel žalostno življenje. Po mnenju onega časa mu je bilo veliko na svojem imenu. Usoda ga je ločila od Maryse, kakor se vidi iz zadnjih dostavkov. Prav gotovo se ni oženil. Iz vsega se sklepa, da je plemič umrl brez potomstva, da je bil zadnji svojega rodu.

Vina naprodaj

Novo vino črno rudeči zinfandel, in belo vino muškotel po 35c gal., reesling 40c gal., vino od leta 1910 črno ali belo, muškotel ali reesling 40c gal., staro samo belo vino 50c gal., drožnik

ali tropinovec \$2.50 gal. Vino pošiljam po 28 in 50 gal. Drožnik po 5—10 gal. Posodo dam zastonj. Vinograd in klet St. Helena. Pisma naslovite

"Hill Grit Vineyard"

Stefan Jakše, lastnik.

Box 657.

Crockett, Cal.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMOCK

Posebnost so naše

"The U. S." 10c. in "Meerschaum" 5c.

Na drobno se prodajajo pevsod,

na debelo pa na

108 Jefferson Street.

Joliet, Ill.

Mirovni sodnik

ZA MESTO

JOLIET, ILLINOIS

Judge Murphy

222 Jefferson St. nad Will Co. Banko, vogal Ottawa St.

Tam je mož, ki zna naš jezik.

Poštenost in pravica — geslo.

Geo. Lopartz

Grocerijska prodajalna

N. W. telefon 808

402 Ohio Street

JOLIET, ILL.

C. W. MOONEY

PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet.

Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

Kadar imate s sodiščem opraviti obrnite se na

Nadelhoffer & Wellnitz

Cutting Bldg., 2nd floor, Joliet, Ill.

Z g. Wellnitzom se lahko domenite v slovenskem jeziku, ker je Slovan.

Frank Opeka

gostilničar

Corner State and 11th Street,

NORTH CHICAGO, ILL.

Telephone 213.

Prodaja na drobno in debelo najboljša

californijska vina.

VSI DOBRODOŠLI!

Straka

vam očisti in pogladi obleko.

Čistimo razno brago iz kože in dlakasto, rokavice, ženska krila, suknjiče, moške obleke vseh vrst.

Mi delamo dobro in prav.

Ne čakajte zadnjega dne. Pokličite nas danes.

Oba telefona 488.

Joliet Steam Dye House

Professional Cleaners and Dyers

STRAKA & CO.

Office and Works, 642-644 Cass

Street

FIRE INSURANCE.

Kadar zavarujete svoja poslopja zoper ogenj pojdite k

ANTONU SCHAGER

North Chicago Street

v novi hiši Joliet National Banke

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakom svojo

Mesnica

Tel. 101

Joliet, Ill.

(Nadaljevanje s 5. strani.)

pore, samo če se članica ravna po pravilih. Vsaka bolnica mora iti k zdravniku najmanj dvakrat na teden; nikdar ne sme izostajati čez 9. uro zvečer izven svojega stanovanja. Izven mesta stanujoče bolne sestre morajo poslati bolniški listi potrjen od notarja. Vsaka bolna sestra mora naznati svojo bolezen bolniški obiskovalki ali meni spodaj podpisani; ker le od tedaj naprej se prejme bolniško podporo. Torej sestre našega društva, ravnamo se po pravilih! Znaprej bomo vpoštevali v vseh ozihih pravila društva oziroma Jednote. Saj le na ta način nam je bodočnost zagotovljena. Upam, da se bode vsaka sestra ravnala po pravilih našega društva ter Jednote in vpoštevala stran 29 črka L. Jednotinih pravil, ki se glasi: "Vsaki član ali članica, ki zanemarija prejem sv. zakramentov v velikonočnem času, se izloči iz Jednote, ako se mu (ji) to dokaže." Prosim torej članice našega društva, da zgoraj navedeno vpošteva, ter delujejo v slogi za blagor celega društva tudi znaprej.

K sklepu tega skromnega dopisa pozdravljam vse Slovence in Slovenke v Zjedinjenih državah, kakor tudi v stari domovini, posebno pa še člane in članice naše slavne Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote. Tebi, vrli list, pa obilo uspeha!

Terezija Potočnik, tajnica.

Virginia, Minn., 16. marca. — Naznanjam vsem udom društva sv. Jožefa št. 16 Virginia, Minn., da se udeležijo velikonočne spovedi in da vsak ud prinese ali pa pošlje od duhovna podpisano potrdilo in to najkasneje do 1. maja, ker kakor Vam je gotovo vsem znano, jih moramo po pravilih Jednote na duhovnega vodjo jednote odposlati.

Obenem tudi opozarjam vse tiste ude, ki so dolžni mesečne prispevke za par ali več mesecev, da se zglašijo najkasneje do prihodnje seje v mesecu aprilu in da poravnajo svoj dolg, ker zaradi prevelike nemarnosti nekaterih udov in njih zaostalega dolga se je sklenilo, da vsaki ud, kateri ne bo plačal dva meseca svoje redne prispevke, bode nemudoma suspendiran in seveda v treh mesecih izločen.

Voščim vsem veselo Veliko noč, ter ostajam z bratskim pozdravom
Math Kostajnske, tajnik.

Waukegan, Ill., 18. marca. — Iz urada društva Vit. sv. Jurija se naznanja, da se blagovoljivo udeležiti prihodnje seje 24. marca točno o pol drugi uri popoldan, ker imamo več važnih stvari za rešiti. In tudi naznanjam, da so prišla nova pravila in zato prosim vsakega brata, da naj vsaki član prinese svojo knjižico na sejo. In ravno ob tem času prosim, da bi malo bolje donášali svoje mesečne doneske; kdor ne bo ta mesec plačal, bo suspendovan, ampak ni potreba gledati na društvenega tajnika, da sem jaz kriv, če je brat suspendovan, ker pravila govorijo, da kdor ne plača v 60 dneh je suspendovan. Torej bratje društva Vit. sv. Jurija, prosim vas, da se polnoštevilno udeležite seje, ker pogovoriti se imamo tudi za vaje, kadaj da bojo. Torej prosim vse brate, da se udeležite seje.
Frank Ogrin, tajnik.

Willard, Wis., 18. marca. — Iz urada društva s v. Družine št. 136 K. S. K. J. se naznanja vsem članom, ki se niso udeležili zadnje seje, sledeče:

Na zadnji seji se je sklenilo, da se prihodnja redna mesečna seja preloži na drugo nedeljo v mesecu 14. aprila, ker prva nedelja pade ravno na velikonočni praznik. Kakor je že znano večini članov, da je duhovni vodja razposlal spovedne listke na vsa društva, zato opominjam člane našega društva, da si vsak preskrbi spovedni listek od društvenega tajnika pred velikonočno spovedjo, da ga potem lahko odda spovedniku. Na zadnji dan skupne spovedi se glede tega ne morem ozirati.

Nadalje tudi prosim člane, da za časa ko homo imeli slovenskega duhovnika v svoji sredi, da se vsi skupno z regalijski udeležimo sv. obhajila, ne eden danes drugi jutri, ampak vsi en dan. Čas skupne spovedi bo še pozneje oznanjen.

Z bratskim pozdravom ostajam udom
Frank Perovšek, tajnik.

Joliet, Ill., 19. marca. — Bratom Mladeniškega društva sv. Alojzija naznanjam, da bomo imeli skupno sv. spoved 23. marca in sv. obhajilo 24. marca. Zatorej prosim, da se zberejo v nedeljo 24. marca z društvenimi regalijski ob pol osmi uri v šolski dvorani, odkoder bomo odkorakali k mizi Gospodovi. S pozdravom
Jos. Spraitzer, tajnik.

Zahvala.

Podpisana Katarina Klobučar, rojena Kostelec iz Sapa pri Šmarju na Dolenjskem, zdaj v Jolietu, se tem potom najiskrenejše zahvaljujem slavni Z. S. Zvezi, ki mi je izplačala zavarovalnino ali zapuščino po mojem pok. bratu Franku Kostele, ki je lani umrl v Leadville, Colo.

Tudi se zahvaljujem g. Josipu Klepec, ki mi je izposloval prejšnjo zavarovalnino.

Joliet, Ill., dne 18. sušca 1912.
Katarina Klobučar, roj. Kostelec.

Mati desetih sinov.

V Varešu je neka kmetica povila desetega sina in so še vsi fantje živi. Najstarejši je star 14 let. Srečna mati se je obrnila na vladarja s prošnjo, da bi kumoval njenemu desetemu sinu.

Rezervni sklad nad pol milijona kron.

BELOKRANJCI!

Delo se vam ponuja pri gradnji belokranjske železnice.

Od c. kr. okrajnega glavarstva v Črnomlju z dopisom od dne 16. februarja 1912 smo naprošeni objaviti sledeči oklice:

"Belokranjci!
"Kdor želi povrniti se v domovino, je zdaj zanj ugoden čas. Belokranjska železnica se bo še to pomlad začela graditi, pri gradnji lahko dobi posla čez 1000 dobrih delavcev, pa tudi dosti polirjev, zapisačev (škrivanov) in drugih boljših delovnih moči.

"Kdor želi priti, naj se nemudoma najavi na c. kr. okrajno glavarstvo v Črnomlju, kamor naj pošlje tudi svoj natančen naslov.

"Domov pa naj ne hodi, kdor ne misli doma vsaj na pol tako pridno delati, ko v Ameriki!"

V prilogi k temu oklicu omenja c. kr. okrajni glavar v Črnomlju, g. Domicelj, kako zapuščena da je Bela Krajina. Zakaj? Poleg drugega da tu di zato, ker da se je zapustila sama sebe, t. j., ker da je zbežalo iz nje v novi svet 10,000 Belokranjcev. Nadalje je rečeno v prilogi: "Kdor ima še kaj srca za domačijo, mora reči, da tako ne sme biti, ne sme ostati. Beli Krajini sijejo boljši časi — železnica pride; toda brez ljudi ne bo koristila ne železnica, ne kultura, ki ima z njo priti. Ako naj tedaj domačija napreduje, morajo priti domov vsaj tisti, ki se jim toži po njej — ako so dobre volje za delo in dobrih moči!"

Za kratek čas.

Praktičen.

Gospa: "Zdravnik mi je priporočil štiritedensko bivanje na jugu; kam pa naj grem?"
"K drugemu zdravniku!"

Prestrežen.

"Svetujem Vam, ne pričnite z menoj nobenega prepira — saj veste, če ga imam malo preveč, sem rad skrajno neprijeten!"

Čudovito dete.

"...Zakaj pa označaš svojega najmlajšega sina vedno za 'čudovito dete'?"
"No, ker je ta od mojih osmerih sinov edini, ki se sam preživlja."

Dostikrat slučaj.

"Ženokre pravi, da je njegova žena njegova desna roka."
"In?"
"Včasih ne pusti svoji desni roki vedeti, kaj njegova leva roka dela."

Ženska sodba.

Pravkar je prečitala pesem "Mož brez domovine", in odločivši knjigo, je vzdihnila in rekla:
"Ne morem si predstavljati nič hujšega, nego moža brez domovine."

"O, jaz pa," je rekla njena prijateljica.

"Tako, kaj pa?"

"Domovino brez moža."

Strašno svarilo.

Mladenec: "Ali mi daste svojo hčer, gospod?"
Stari gospod: "Da, če jo morete vzdrževati. Pomnite, da pojde z njo moj avtomobil."

Paradokso.

Poslanec Underwood je rekel ondan v Washingtonu povodom neke tarifne zmede:

"To je protislovno in begajoče, toda je resnično. Vsepolno protislovnih in begajočih reči je resničnih, kakor veste. Tako n. pr. če konj uteče s človekom, utegne človek obležati šest ali osem tednov; če pa človek uteče s konjem, utegne obsedeti šest ali osem let."

Bistroumen.

Rano zrel otrok, ki je pohljal javen otroški vrtec, je padel z lestve. Njegova mati ga je pobrala s tal prestrašena, z vzklikom:
"O, srček! kako pa si padel?"
"Navpik," je odgovoril otrok, brez vsacega obotavljanja.

Ravnal po nasvetu.

Zelo nervozen človek je obiskal svojega zdravnika in ga vprašal za njegov svet.

"Uživajte toniko in opustite iz svoje misli vse, kar Vas utegne jeziti," je rekel doktor.

Več mesecev potem je bolnik prejel račun od zdravnika za plačanje \$18, in odgovoril mu je takole:

"Dragi doktor! Uživam toniko po Vašem nasvetu. Vaš račun bi me u-

tegnil razjeziti, zato ga opuščam iz svoje misli."

Miren za enkrat.

"Johnny," je rekla dečkova mati, "upam, da si bil priden, miren dečko v šoli danes popoldne."

"To sem bil," je odgovoril Johnny. "Zaspal sem koj po obedu, in učiteljica je rekla, da bi natepla vsakega dečka v sobi, ki bi me vzbudil."

Kadar se srečata dve ženski.

"Pet let Vas nisem videla," je zavrcala prva gospa, "ampak niti en dan starejša niste videti, draga moja."

"Preprijazna ste," se je zadovoljno nasmehnila druga gospa.

"Mislim reči, da niste videti prav nič starejša ne Vi in ne Vaš klobuk."

Uredniška moč.

Neki zapadni časopis je objavil naslednji oglas: "Vsled preobčutitve naših predelkov se je moralo več rojstev in smrti neizogibno preložiti ta teden."

Nevarne zveri.

Učiteljica je pripovedovala razredu o nosorogu in njegovi družini. "Sedaj imenujte kake stvari," je rekla, "ki se jim je zelo nevarno približati in ki imajo rogove."
"Avtomobili!" je brž odgovoril Miceh.

Dedina.

Necega deževnega dne je tetka Mara razlagala pomen raznih besed svojemu mlademu nečaku.

"Torej, dedina, dragi moj, pomenja nekaj, kar je prešlo od očeta na sina," je rekla.

"Well," je odgovoril fantič zamišljeno, "to je čudno ime za moje hlače."

Sodnik, ki vsakemu prav da.

Prišel je dan, ko sta morala tožnik in obtoženi priti pred sodnika. Najprej pove svoje tožnik (ki je tožil). Sodnik pravi na to: "Imate čisto prav!" Potem pa govori obtoženi in sodnik zo po reče: "Čisto prav imate!" Popotnik, ki je sedel tudi zraven in je vse to slišal, pravi nato: "Gospod sodnik, oba pa vendar ne moreta imeti prav!" Sodnik pa reče nato: "Vi imate tudi prav!"

Raznoqterosti.

Lepo plačilo odvetniku.

V Kijevu na Ruskem je odvetnik Gurjanov dvema revnima kmetoma rešil dedščino 7 milijonov rubljev, ki jih je zapustil njunin stari oče. Ro s kmetoma sklenjeni pogodbi je sedaj odvetnik dobil za plačilo tri in pol milijona rubljev.

V pijanosti sežgal bankovce.

V Elbingu je podedoval neki delavec po svoji ženi 13,500 mark. Mož je bil tega tako vesel, da se je napil žganja; žganje ga je pa tako zmešalo, da je šel in en bankovec za drugim do zadnjega sežgal, tako da ni drugega nazadnje ostalo kakor kupček pepela.

Kaznjenceva dedščina.

Neki kaznjencev v kaznilnici Brig na Bavarskem je podedoval 52,000 mark. Kaznjencu so dovolili, da sme nekaj od te vsote porabiti za zboljšanje hrane. Tudi za svoje sokaznjence je "srečni kaznjencev" določil nekaj denarja za zboljšanje hrane.

Levi v Afriki.

Odkar stegajo po Afriki evropske vevlasti svoje roparske krempije in bašejo kolonijo za kolonijo v svojo nenasitno malho, je "kralj puščave" zgubil mnogo svojega ozemlja. Zlasti velja to za južno Afriko, kjer je lev dandanes že skoraj popolnoma izginil. Še koncem 17. stoletja je bila ta "levja nadlega" v južni Afriki tako velika, da so še plačale oblasti za vsakega ubitega leva nad \$20.00. V puščavi Kalahari in v deželi Bedžuanov so leva že popolnoma iztrebili. Prav tako v Numidiji, odkoder so privržali leve za igre v rimskih cirkusih, dalje v italijanski somalijski deželi, v Kongu, Senegambiji, Sahari in v severnem nilskem porečju. Pač pa še gospodari lev po Sudanu, vzhodnem afriškem delu Senegambije, po Abesiniji, ob zgornjem Nilu in po angleški vzhodni Afriki; v teh krajih se nahaja celo v velikem številu. Kar se še posebej tiče nemških kolonij, je lev po nemški vzhodni Afriki splošno razširjen in se pojavlja tudi v jugovzhodni Afriki. V Togu je redek, v Kamerunu ga sploh ni. V Aziji razsaja lev po Perziji, odkoder prihaja v nižave Mezopotamije. Časi vzame baje tudi proti Bagdadu pot pod noge. Tudi v indijskem peterorečju se še pojavlj lev. Preje je živel tudi v Palestini in Siriji. V starodavnih dobah je prišel tudi v Evro-

KMETSKA POSOJILNICA Ljubljanske Okolice Reg. Zad. Zneom.

Zav. v Ljubljani Dunajska Cesta 18.

obrestuje hranilne vloge po čistih brez odbitka rentnega davka. 4 in ½ %

Naš zaupnik v Zjed. državah je

Frank Sakser,

6104 St. Clair St., Cleveland, O.
82 Cortland St., New York.

Stanje hranilnih
vlog
dvajset milijonov
kron.

PRATIKE

Blasnikev imamo še veliko, za to bi jo moral imeti vsakdo, ker prodajame jih

eno za 5c. 25 za \$1.

Pišite po nje danes.

AMERIKANSKI SLOVENEK,
Joliet, Illinois.

Ne kupi hiše ali posestva predno se z mano pomeniš

Geo. B. Horwat

prodajalec zemljišč in broker
533 E. 84 St., New York City.
Pišite za podrobnosti.
Lote na lahke obroke.

POZOR, ROJAKINJE!

Ali veste kje je dobiti najboljšje meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

J. & A. Pasdertz

se dobijo najboljšje sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso. Vae po najnižji ceni. Pridite toraj in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite toraj obiskati nas v naši mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Streets.
Chic. Phone 4531. N. W. Phone 1113

Ana Vogrin

Izkušena babica

N. W. Phone 1727.

1216 N. Hickory St., Joliet, Ill.

Rojaki, če hočete imeti lepo očiščeno perilo pošljite ga v edino slovensko perilnico v mestu

WELLNITZ LAUNDRY
106 N. Bluff St., Joliet.
N. W. tel. 218. Chicago tel. 13061.
Naše delo je izborno. Podpirajte domačo ebtr!

Kam pa greš Jože?

Drugam ne kot k Mat. Stefaniču čez treko. Tam dobim dobro pivo, žganje, smodke in izvrstno domače vino, ki je rudeče in belo, in bo teklo veselo. Pridite tudi drugi vsi, in prepričajte se sami. — Na svidenje pri

Mat. Stefanič-u,
400 Ohio Street Joliet, Ill.

VSE

konzularne in notarske zadeve

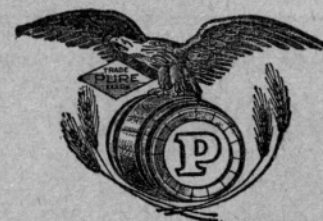
(civilne in vojske)

prevzema v hitro in uspešno izvršitev.

IVAN KAKER

220½ Grove St. Milwaukee, Wis.

Naročite zaboj steklenic novega piva, ki se imenuje EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača.

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405.

S. Bluff St., Joliet, Ill.